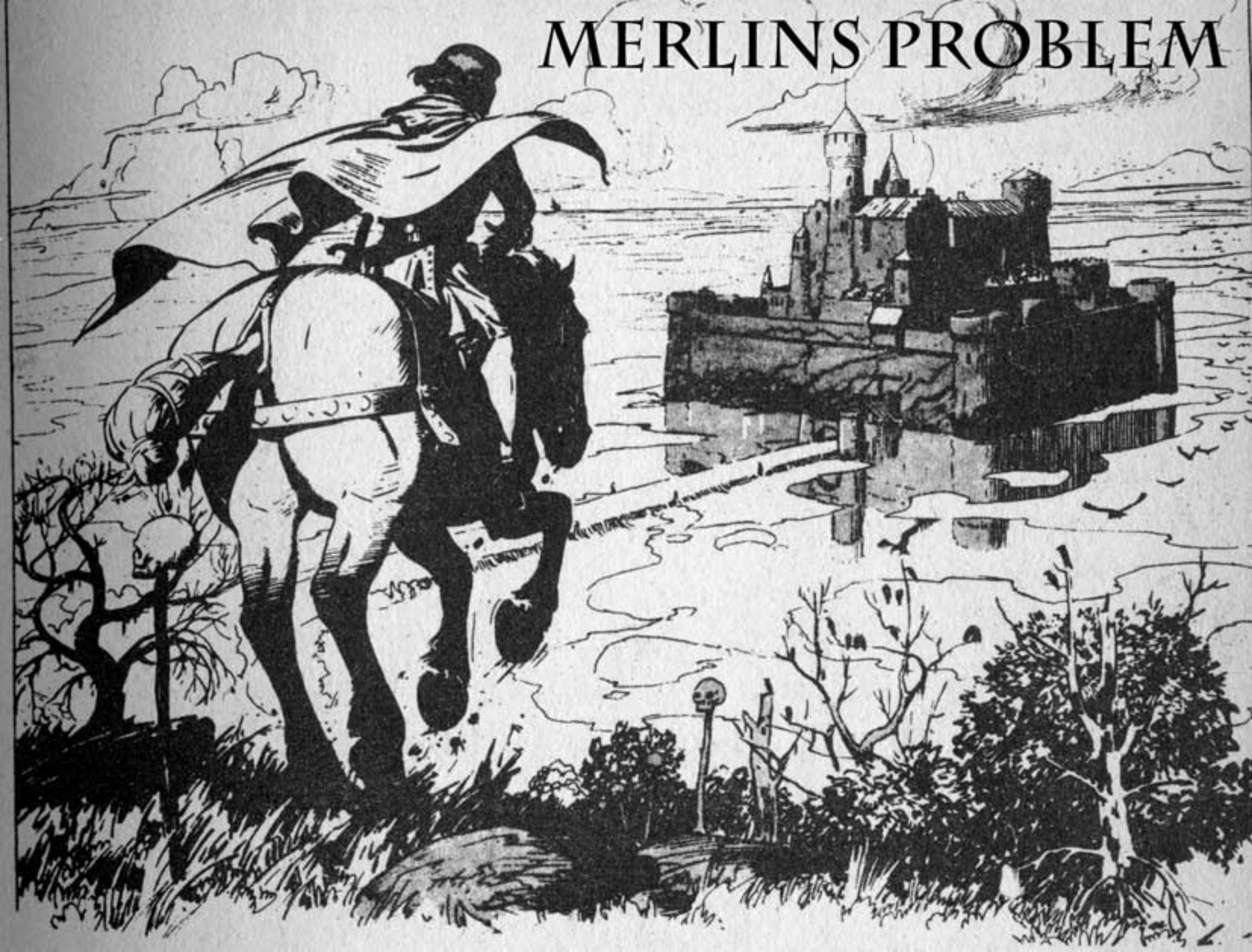

MERLINS PROBLEM

Merlins problem

drama av Christian Lanciai (2009)

Personerna:

Sankt Patrick
Merlin
Morgan le Fay
Kung Arthur
Lady Guinevere
Sir Gawain
Sir Lancelot
Mordred
Sir Gareth
Sir Kay
Sir Archibald
Sir Sagramour
Sir Pellinore
Sir Percival
en häröld
en tjänare
andra riddare

Handlingen äger rum i England under den mörkaste medeltiden.

Copyright © C. Lanciai 1.2.2009

Merlins problem

Akt I scen 1. En grotta. Merlin besöker den helige Patrick.

Patrick Och varför kommer du till mig, din hedning?
Merlin Varför skulle jag inte komma till dig som till alla andra som tror sig veta något?
Patrick Vad vet jag?
Merlin Du vet att du har rätt.
Patrick Vet jag det?
Merlin Det är vad du tror att du vet, och därför kommer jag till dig för att ta reda på om du verkligen vet något.
Patrick Du är ingen dumsnut, Merlin, men du är för klok för att jag skulle våga ta risken att ta dig över på min sida. Varför har du över huvud taget blivit en sökare? Varför kunde du inte nöja dig med vad du redan har? Ingen vet mer om naturen och dess krafter än du. Därför är du så farlig för kristendomen. Du vet för mycket. Och ändå är du inte nöjd utan vill veta mera.
Merlin Jag trodde att du skulle veta bättre än att förakta kunskapen.
Patrick Jag tjänar kristendomen, Merlin. Det är mitt öde. Det är den som ska civilisera den brutaliserade mänskligheten och skapa någon sorts världsordning igen efter den gamla, som inte höll. Det sista jag behöver är då en anarkistisk naturfilosof.

Så jag frågar dig igen: Varför har du kommit till mig? Du måste ju ha förstått att du inte hade något att hämta hos mig.

Merlin Jag visste inte vart jag skulle ta vägen. Jag finner mig vilse i en förlorad värld av bara okunnighet och primitiv brutalitet, där det inte finns några värderingar kvar utom de kristna, som lever på ambitionen att vilja skapa en ny och bättre värld men gör det med självsvald, så att ni tvingar hedningar att ta dopet med okristliga metoder, som utpressning och hot med att döda dem som inte gör det frivilligt, vilket hot ni ej sällan verkställer. Därför kommer jag till dig, för att få veta, om du vet om det finns någon sanning i kristendomen alls.

Patrick Merlin, stackars hederliga människa, du vet inte vad du ger dig in på. Vi kommer aldrig att få veta vad som var den verkliga sanningen om kristendomen, för den dog med dess grundare, som kanske inte ens själv visste vad det hela egentligen handlade om. Resultatet är detta dogmatiska mischmasch av en mytologisk kyrka med helgonkulter i stället för hednagudar, som i princip bara lever på folks fallenhet för vidskepelse och övertro, vilket det kanske är kristendomens främsta styrka att den med all kraft uppmuntrar. Grekerna och romarna och deras civilisation gick under därför att de förkastade vad de kallade *hybris*, människans frestelse att ständigt förhäva sig, men det var just den mänskliga förhävelsen som skapade alla imperier och alla civilisationer. Att ta avstånd från det var att ta avstånd från den morot som fick åsnan att ständigt gå runt brunnen och pumpa vatten. Följaktligen slutade åsnan att gå, och civilisationen gick under i brist på vatten från brunnen. Jag vet inte vad som är sant och vad som är falskt i kristendomen, men den är åtminstone livskraftig genom sin fåfänga övertro på sitt eget vidskepliga självbedrägeri, och därför kan den genom sin fåfänga ambition faktiskt åstadkomma något, som till exempel nya imperier och en ny världsordning. Att den världsordningen då måste byggas på lögner är ingen nyhet. Det har alla civilisationer och världsordningar alltid gjort. Det är lögnerna som håller dem uppe, medan det är sanningen som bryter ner dem. Du är en klok man som jag dock helst besparade både lögnerna och den destruktiva sanningen.

Merlin Vad skall jag då göra?

Patrick Du har bara en sak att göra. Med dina kunskaper är du värdelös för kristendomen, den kommer aldrig att vilja ha dig, då du alltid måste genomskåda alla dess lögner, men med din vetenskapliga grund i naturen skulle du kunna civilisera kristendomen med att hålla dig utanför och skydda dina egna hedningar i kristendomens namn. Det kallas att kompromissa. Ställ dig med ett ben i båda läger, så kan inte något av dem motiveras till att angripa och störta dig. Samarbeta med de kristna, men överge inte din hedendom. Så kan du kanske skapa ett nytt bestående rike och ordning här på våra brittiska öar efter romarnas snöpliga undergång.

Merlin Det är därför jag har kommit till dig. Jag väntade mig nästan att du skulle välkomna mig till ett samarbete med dig.

Patrick Nej, Merlin, jag är bara en etablerad biskop. Jag måste civilisera irländarna och britterna med vilka medel som helst. Jag måste döda dem och vederdöpa dem om de tror eller inte och döda dem om de vägrar samarbeta. Jag måste jobba för att etablera kristendomen för gott här. Gör dig inte delaktig i mina dubbelmoraliska metoder. Låt mig vara biskop i fred, det är jag bäst och kan jag bara klara mig som om jag ställer mig utanför politiken, men du har en uppgift inom det politiska.

Merlin Vem ska jag då samarbeta med?

Patrick Makthavarna.

Merlin De bara krigar med varandra.

Patrick Välj ut den som vinner, och se till att han vinner. Med dig vid sin sida kan han bara vinna.

Merlin Och vem är det?

Patrick Det får du ta reda på själv. Det vet inte jag. Men du kan med din säkra instinkt nosa reda på honom. Bara se ut den lämpligaste, och du ska se att jag har haft rätt om ditt säkra väderkorn.

Merlin Du är inte särskilt hjälpsam.

Patrick Du är en hedning, och jag låter dig vara det. Det ska du vara tacksam för. En annan biskop hade aldrig låtit dig leva, om han kände till din bakgrund som druid, som för kristendomen är detsamma som trollkarl, magiker och häxmästare, vilket är detsamma som en livsfarlig kättare, vilka alla enligt min kyrka måste utrotas. Jag känner dig för väl för att vilja dig något ont.

Merlin Jag får väl vara tacksam för ditt råd då hur obefintligt det än är.

Patrick Ingen kan råda dig bättre än du själv. Vilket råd som helst till en sådan som du skulle bara vara dig till skada. Du är en sökare. Fortsätt sök, och du skall kanske finna mer och mer av vad du söker, om du inte ger upp, men det gäller att du håller i gång hela tiden. Jag har stannat i kristendomen. Att stanna är det farligaste man kan göra. Det är rena döden och livsfarligt allra mest för ens själ. Bara gå på, och stanna aldrig för något, inte för kristendomen, inte för någon världslig makt, inte för något etablissemang, inte för någon fast tro eller ideologi. Håll dig flytande, och du skall aldrig sjunka.

Merlin Tack, fader Patrick.

Patrick Ingenting att tacka för. Jag har bara räddat ditt liv och din själ till livet. Gå nu innan jag ångrar mig.

(*Merlin går.*)

Patrick Stackars sate. Han blir aldrig nöjd, aldrig etablerad, aldrig bofast eller ens förstådd.

Scen 2.

Morgan Far, din plikt är mot oss, inte mot de kristna översittarna.

Merlin Men jag måste komma till tals med dem så att vi kan få slut på övergreppen här i landet.

Morgan Det är ju de som vållar dem! Tänker du då uppmuntra dem?

Merlin Nej, jag tänker styra dem.

Morgan Hur? Med att fjäska för dem? Med att förnedra dig själv till en rövslickare?

Merlin Jag har inget val, Morgan. Vi kan inte besegra de kristna, och så länge de angriper och tvångsomvänder oss kan vi inte försvara oss. Vi måste kompromissa. Vi måste föregå med gott exempel och visa att vi vill samarbeta och kan samarbeta.

Morgan Då vill du göra dem till herrar över oss.

Merlin Det är de redan. De är så fåfänga så de tror det lönar sig att sätta sig över alla andra, men varken vi eller de är mer än bara vanliga svaga människor, som lätt kan låta sig manipuleras hur som helst, och där kan jag göra en insats.

Morgan Som manipulator?

Merlin Som kan få de kristna översittarna och de gamla kelterna att samarbeta med varandra till bådadas fromma.

Morgan Jag är din dotter. Jag älskar att manipulera. Bara kalla på mig när du behöver min hjälp.

Merlin Kung Uther Pendragon har lämnat en ung son efter sig, som kommer att få svårt för att hävda sig och vinna sin rätt till sin faders arv och tron, varför jag kommer att satsa på honom, helt enkelt för att han är den som mest förtjänar allt stöd han kan få. Han är ung och öppen och vidsynt, och om jag kan få honom på tronen kan du sedan också göra en insats vid ett namnkunnigt hov för våra gammalkeltiskt troendes sak.

Morgan Du är och förblir vår högste och ende sanne druid, far. Jag kommer aldrig att acceptera dig som något annat, men så länge du förblir oss och den rollen trogen lyder jag dig i allt.

Merlin Jag är inte den som sviker, Morgan.

Morgan Nej, du är väl inte det. – Hur gammal är den där stackars prinsen?

Merlin Han är inte mycket yngre än du.

Morgan Skulle jag kunna bli hans drottning?

Merlin Med din keltiska skönhet skulle du kunna förföra vem som helst, varför jag aldrig kommer att tillåta att du förför honom. Men du kan bli honom som en syster.

Morgan En syster kan göra mer för sin bror än en maka för sin man, då det erotiska aldrig kan vålla dem problem.

Merlin Just det.

Morgan Gör vad du vill, far. Jag litar på dig.

Merlin Och jag vet att jag kan lita på dig.

Scen 3.

Arthur Vem är jag, fader?

Merlin Det är en fråga som du aldrig kommer att komma till rätta med. Det kommer du aldrig att få veta, så det är lika bra du glömmet den. Tänk i stället på vad du måste göra.

Arthur Och vad måste jag göra?

Merlin Du måste göra det bästa av saken, och som född till ett kungligt arv av makt och en ställning av oomkullrunkelig auktoritet är det en hel del du kan göra åt saken. Min son, vi lever i en värld som inte kan bli sämre. För några hundra år sedan var världen en organiserad enhet av fred och välstånd med en tidigare oöverträffad civilisation. Under bara några hundra år har vi sjunkit ner till ett mer primitivt stadium än på mer än tusen år. Ja, för mer än tre tusen år sedan fanns det en civilisation som stod högre än vi. För att kunna vända utvecklingen till det bättre måste vi försöka skapa en ny världsordning, men två olika krafter och makter slåss om att få kunna göra det. Den ena är den nya religionen kristendomen, som är förmätnen nog att tro att den är den enda sanna religionen, och den andra är vår gamla keltiska tro enligt det naturliga sunda förnuftet att underordna sig naturens lagar. Kristendomens förmätnhet utmanar de gamla kelterna, som behärskat vår del av världen sedan tusen år, vilket kastat in hela världen i oförsonligt och gagnlöst krig. Som född till konung är det din sak att jämka dessa båda krafter med varandra, så att de kan samarbeta, så att vi kan få fred, ty utan fred kommer världen aldrig någon vart.

Arthur Och hur skall vi göra det?

Merlin Genom att ta ansvar för världen. Som konung måste du visa att du både tolererar den gamla keltiska naturmystiken och omfattar kristendomens anspråksfullhet på att få vara världens enda sanna kyrka. Låt den vara det, om den nu är så fåfäng, men låt den vara det och etablera sig på det villkoret, att den lämnar kelterna med sina gamla kulturtraditioner i fred. Det, Arthur, är inte mer än vettigt och rimligt, och med det kravet kan du stifta fred och ordning i hela riket.

Arthur Hur kan jag göra det?

Merlin Genom att visa din goda vilja. Du är själv en kelt. Gift dig med en kristen prinsessa. Ingenting kan bättre gagna din ställning och din popularitet hos folket än ett lyckat giftermål.

Arthur Vem föreslår du?

Merlin Lady Guinevere.

Arthur Och om jag inte älskar henne?

Merlin Man kan lära sig allt här i livet och i synnerhet kärlek även för en som man inte älskar direkt.

Arthur Hon är mycket vacker men är nyckfull och har later.

Merlin Vad menar du med later?

Arthur Hon har egna överdrivna föreställningar om sin egen vikt. Hon är egoistisk.

Merlin Det är alla kvinnor.

Arthur Måste jag då gifta mig? Måste jag ha en kvinna? Kan jag inte stifta fred och hålla ordning på riket utan kvinnor med hjälp av alla mina präktiga vänner till käckare riddare?

Merlin De är splittrade, då somliga av dem är kristna och andra är gammaltroende kelter. Din förening med en kristen prinsessa kan få även dem att förena sig.

Arthur Du är min lärare, fader, och jag har ingen annan och kan aldrig få någon annan och åtminstone ingen bättre. Du har alltid haft rätt, och jag har alltid haft glädje och nytta av dig. Endast när jag trotsat dig har jag råkat vilse och illa ut. Jag måste lita på dig, ty alternativet har alltid visat sig riskabelt. Alltså går jag med på att gifta mig med den vackra Guinevere, men jag hoppas hon blir bättre med åren.

Merlin Vi blir alla bättre med åren. Vi lär oss av våra öden, och varje dag lär vi oss något nytt och kommer ett steg vidare på vår svåra resa genom livets ödeslektioner. Livet är en skola som vi aldrig får försumma att låta oss undervisas av, så att vi ständigt kommer vidare. En enda dag av skolk ur livets vidareutbildnings skola är en förlorad dag av våra liv. Jag tror att vi har turen att möta just den vi talar om här i gläntan.

Arthur Lady Guinevere, vi har kommit till ett beslut. Om ni inte har något emot det så ber jag er bli min maka och landets drottning.

Guinevere (road) Varför inte? Men kan ni älska mig också, kung Arthur? Om ni vill gifta er med mig måste ni också kunna älska mig.

Arthur Det säger väl sig självt, fröken. Genom er skall jag kunna älska inte bara er utan hela mitt folk och hela er kristna kyrka, fastän jag inte är kristen själv.

Guinevere Men det måste ni bli. Annars kan jag inte gifta mig med er.

Arthur Vad säger ni, Merlin? Kan jag bli kristen?

Merlin Det är bara en formalitet. Era keltiska undersåtar kan inte ha något emot det, då många av dem själva är kristna bara för formens skull.

Arthur Då blir jag kristen. Är ni nöjd då, Guinevere, eller har ni ytterligare några krav att ställa?

Guinevere Bara kärlekens självklara krav.

Arthur De kommer att bli tillfredsställda av sig själva. Vilken ung man kan inte älska vem som helst?

Guinevere Men som gift med mig får ni bara älska mig.

Arthur Självklart!

Guinevere Då kan vi börja vidta bröllopsförberedelser. Din lärare får se till att ingen kelt i hela detta rike får ha någonting emot att du gifter dig med en kristen.

Merlin Det skall bli min första plikt mot er, min drottning, och även att se till att de fortsättningsvis aldrig kan ha något emot det.

Guinevere Vi litar på er, Merlin, som den klokaste mannen i riket, fastän ni är en hedning.

Merlin Det finns ingen djupare fromhet, min fru, än den naturliga som varje naturlig människa är skyldig naturen.

Guinevere Ja, bara den inte slår över i trolldom och magi går den väl an. Kom nu, Arthur. Jag måste visa dig vilka förändringar jag önskar av dig för iordningsställandet av vårt hem och vår trädgård.

Arthur Önska dig vad du vill, min kära. (*Guinevere fattar Arthurs hand och drar glatt med sig honom ut.*)

Merlin Så har jag åstadkommit det viktigaste och själva grundförutsättningen för landets välfärd: ett lyckligt äktenskap som grund för hela folkets lycka, som ju äger att se upp till sitt konungahus som ett föregångsexempel. Äktenskapet mellan vår gamla naturreligion och kristendomens nyrikedom övermod och förmåtenhet tycks kunna genomföras utan vidare konflikter. Måtte vi bara kunna uppfostra kristendomens självsvåldiga härsklystnad till någon mildare modererad tolerans.

Scen 4.

Morgan Far, hur kunde du ge Arthur en hustru som lady Guinevere?

Merlin Vad är det för fel på henne?

Morgan Allt. Hon är inbilsk och dryg, hon är kortsynt och dum, hon har ingenting alls till övers för vår gamla kultur och dess traditioner, och hon är högmodig som behandlar alla gammaltroende med nedlåtenhet och förakt.

Merlin Ha tålamod med henne, min dotter. Hon kommer att lära sig med åren.

Morgan En personlighet är som hon är från vaggan till graven. Hon kommer aldrig att ändra sig.

Merlin Undvik henne då. Gå ur vägen för henne. Det sämsta du kan göra är att skapa en konflikt och att på ringaste vis utveckla en eventuellt redan rådande spänning.

Morgan Jag har försökt stå ut med henne. Jag har försökt uppfostra henne, men hon är hopplös. Dessutom verkar äktenskapet inte fungera som det borde. Har Arthur ens fullbordat det ännu?

Merlin De ligger med varandra varje natt. Är inte det tillräckligt?

Morgan Men de har inga barn.

Merlin Ge dem tid, Morgan. Barn skaffar man inte omgående.

Morgan Hon borde ha haft tid på sig tillräckligt att bli havande, men hon har fortfarande mens hela tiden.

Merlin Vi måste ha tålamod, Morgan.

Morgan Jag har försökt, far, men hon är omöjlig. Jag tål henne inte längre.

Merlin Lämna hovet då hellre än att skapa någon misstämning.

Morgan Ja, far. Jag har inget val. Men jag avskyr att behöva släppa greppet om Arthur. Risken är att han förförd av henne och som toffelhjälte under hennes later förråder sitt keltiska folk.

Merlin Jag finns kvar här att styra honom.

Morgan Men kan du styra henne, detta lättfärdiga stycke av nycker och självsvåld?

Merlin Hon är populär som Arthurs drottning. Alla riddarna dyrkar henne som de dyrkar Arthur. Det är bara du som har något emot henne.

Morgan Tyvärr är det bara jag som genomskådar henne.

Merlin Så länge hon sköter sig har vi ingen rätt och ingen orsak att ha någonting emot henne. Och jag tror aldrig hon skulle riskera ett uns av den ställning och den popularitet som hon har fått genom att vara vår drottning.

Morgan Jag går. Skyll er själva. Jag tvär mina händer och drar mig tillbaka för att slå vakt om vår ursprungliga tro.

Merlin Håll kontakten.

Morgan Jag skall försöka. (går)

Merlin Min dotters klokhets överträffar min då den är förenad med en till knivskarphet vässad kvinnlig intuition. Naturligtvis har hon rätt, och jag kan bara hoppas att Guinevere inte skall ge henne ännu mera rätt.

Akt II scen 1. Camelot.

En stor bankett med alla riddarna och hovet, hur festligt som helst.

Gawain (till Lancelot) Allt står inte väl till i hovet.

Lancelot Vad menar du?

Gawain Kungen och drottningen har varit gifta i två år nu, och se på dem. De ser knappt åt varandra ens.

Lancelot Måste äkta par göra det efter två års äktenskap?

Gawain De har inga barn.

Lancelot Nej, det vet vi nog.

Gawain Vems fel är det? De gör båda så gott de kan, utan tvivel, så de kan knappast skylla på varandra. Hon har inte ens haft ett enda missfall. Ändå måste alla fråga sig om det är något fel på henne eller på kungen.

Lancelot Vi har ingen rätt att spekulera i sådant.

Gawain Men alla gör det.

Lancelot Vart vill du komma?

Gawain Allt tyder på att en kris närmar sig, och om det fortsätter så här kan den ta vilka uttryck och få vilka konsekvenser som helst.

Lancelot Du målar fan på väggen.

Gawain Nej, Lancelot, jag bara uttrycker mina farhågor.

Lancelot Behåll dem för dig själv. Vi kan ändå inte göra något åt saken.

Gawain Och så länge vi inte kan det måste det bli värre. Se på henne. Hon är hur trevlig och älskvärd som helst mot riddarna som sitter närmast henne, men hon ger kungen inte en enda blick. Och likadant med honom. Han har mycket trevligare med sina riddare än med henne.

Lancelot Dina slutsatser är inte bara tarvliga men förhastade.

Gawain Vad vet du om äktenskapet, du som aldrig ens varit i säng med någon?

Lancelot Vad vet du om det?

Gawain Här i Camelot vet vi alla allting om alla.

Lancelot Menar du att man kan göra något åt saken?

Gawain Jag menar, att om det är fel på någon är det fel på drottningen, och om det är fel på drottningen borde Arthur skilja sig från henne och skaffa en bättre.

Lancelot Och vad skulle då bli Guineveres öde?

Gawain Det kan du väl gissa. Hon är ju kristen. Hon skulle passa utmärkt väl i ett kloster.

Lancelot Du glömmer att jag också är kristen.

Gawain Det är just det jag inte har glömt. Det är därför jag har tagit upp saken med dig. Du borde varna drottningen och, om du kan, rädda henne innan det är för sent.

Lancelot Hur?

Gawain Det vet du bäst själv, för du är kristen. *(vänder sig till andra)*

Lancelot Han har rätt. Men han anar inte min svaghet för drottningen. Jag älskar henne, vilket kungen inte gör, men jag skulle aldrig kunna kompromettera henne.

Arthur Lancelot, kom över hit och ta min plats och muntra upp drottningen litet. Jag är inte tillräckligt glad för henne.

Lancelot Vad vill ni jag skall göra?

Arthur Kom bara över hit och sätt dig hos henne. *(Lancelot reser sig till hälften men tväkar.)*

Guinevere Vad menar du, Arthur? Är du trött på mig?

Arthur Det vet du, älskade, att jag aldrig kan bli.

Guinevere Ändå tröttnar du varje natt i sängen.

Arthur Jag gör allt vad jag kan, Guinevere. Det vet du. Vi har tjatat om det förut.

Guinevere Du är trött på mig. Du har aldrig älskat mig.

Arthur Nej!

Guinevere Varför har du då aldrig kunnat skänka mig något barn?

Arthur Om du tror att du kan få barn med någon annan, så var så god. Tag Lancelot. Han älskar dig. Det vet jag.

Guinevere Var inte så skändlig, Arthur. Du vet att jag är kristen. Jag skulle aldrig kunna begå äktenskapsbrott.

Arthur Bli hedning då, som jag. Det är mycket roligare.

Guinevere Menar du att du bedrar mig hela tiden?

Arthur Nej, Guinevere, jag har aldrig bedragit dig.

Guinevere Gör det då, och visa att du åtminstone kan älska någon annan, för mig har du aldrig älskat.

Arthur Försök inte, Guinevere.

Guinevere Då måste det vara något annat fel. Någon måste ha förtrollat mig till att aldrig kunna föda barn. Det måste vara din syster.

Arthur Du vet att hon har lämnat hovet bara för att inte misshaga dig.

Guinevere Men hon var trollkunnig! Och hon älskade dig! Hon kunde aldrig tåla mig! Det är hon och era hedningar med din otäcka trollkarl i ledningen.

Arthur Merlin? Han är bara min och landets främsta lärare. Han har aldrig haft något emot dig. Tvärtom. Det var han som insisterade på att vi skulle gifta oss.

Guinevere Bara för att slå mig med barnlöshetens förbannelse, så att kristendomen skulle förlora sitt ansikte inför landet genom mitt fiasko, så att dina fördömda hedningar och deras parti skulle vinna!

Arthur Nu går du för långt, Guinevere, och låter din fantasi skena iväg med dina känslor.

Guinevere Förlåt mig, Arthur, men hämta då åtminstone din syster tillbaka. Jag har dåligt samvete för att hon gav sig av för min skull. Försona oss, så att jag äntligen kan få barn. Hon kan kanske med sin magi göra mig fruktbar.

Arthur Om du vill det. Jag måste hämta henne själv i så fall. Det blir en resa som tar några dagar. Du får vara utan mig så länge.

Guinevere Ja, gör det, Arthur. Se till att din syster kommer tillbaka och att vi blir försonade. Det är kanske det som krävs för att jag skall kunna bli havande.

Arthur Lancelot, (*vänder sig åter till Lancelot.*) jag måste resa bort till min syster i norr. Jag uppdrar åt dig att under tiden skydda och aldrig lämna min drottning.

Lancelot Som ni befäller.

Arthur Jag lämnar dig åt Lancelots vård, Guinevere. Blir det bra?

Guinevere Både du och jag kan lita på honom.

Arthur Det är därför jag gör det. Då är det klart. Jag avreser i morgon.

Gawain (*till Lancelot*) Ett förtroendeuppdrag! Kanske du äntligen kan göra drottningen lycklig och få henne på gladare tankar?

Lancelot Inled mig inte i frestelse, Gawain.

Gawain Vi vet alla att Arthur kan lita på dig, för du är ju hans främsta riddare.

Lancelot Du är det också.

Gawain Efter dig.

Lancelot Jag vägrar låta mig betraktas som bättre än alla andra.

Gawain Det är du inte. Kungen är allas vår överman.

Lancelot Bra, Gawain. Låt oss aldrig svika honom.

Gawain Aldrig i livet. Det är bara han som håller landet samman. Skulle något drabba honom är vi alla tillbaka i barbariet och inbördeskriget.

Lancelot Han har förenat och försonat druiderna och kelterna med de kristna. Låt oss två alltid hålla sams, Gawain, som föregångsexempel för alla kelter och kristna, så att de också alltid håller sams.

Gawain Det är jag naturligtvis med på. (*De trycker varandras händer. Banketten fortsätter.*)

Scen 2. Morgans borg i norr.
Det knackar på porten. Morgan öppnar.

Morgan Välkommen, min konung, bror och bäste vän. Jag har väntat på dig.
Arthur Visste du att jag skulle komma?
Morgan Naturligtvis. Om det är något vi kelter kan så är det att hålla oss informerade, i synnerhet jag om vad som rör min egen familj.
Arthur Vi är bara halvsyskon, Morgan.
Morgan (skämtsamt) Är du säker på det? I varje fall kan ingen vara mera välkommen än du. Men stig in. Du har aldrig varit här förut. Du måste genast känna dig som hemma. Låt detta nu och allt framgent vara ditt reservhem, som alternativ till Camelot, när prövningarna eventuellt där kommer att göra existensen outhärdlig.
Arthur Vad menar du?
Morgan Jag ger dig en försäkring.
Arthur Kan du se att något skall hända?
Morgan Jag kan se allt möjligt, Arthur, men jag undviker helst att se det, i hopp om att det kan avvärjas. Därför vill jag helst inte gå in på vad jag ser.
Arthur Jag förstår. Klok och förutseende som vanligt.
Morgan Men vad är ditt ärende hit? Har du problem i Camelot redan?
Arthur Drottningen vill att du kommer tillbaka.
Morgan Varför vill hon det, när hon hatar mig?
Arthur Hon hatar dig inte. Hon är bara rädd för dig, och hon tror att du har förbannat henne med barnlöshet.
Morgan (brister ut i gapskratt) Ha-ha-ha! Och det ger hon *mig* skulden för? Det är ju en välsignelse!
Arthur Inte för henne. Hon känner sig utpekad och gjord till åtlöje vid hovet för sin barnlöshets skull. Hon tror att man förtalar henne och kallar henne frigid eller något värre. Att hon är kristen gör inte saken bättre. Hon vill bli havande till varje pris, och hon skyr inga medel, inte ens att få dig att använda dig av din magi på henne för att landet skall få en arvinge.
Morgan Är det du eller hon som kräver en arvinge åt landet?
Arthur Hon vill ha en son. Givetvis är det bara en manlig arvinge som kan trygga tronföljden och stabiliteten.
Morgan Hon duger inte, Arthur. Skaffa dig en annan drottning. Hon är kristen och värdelös. Låt landet återgå till kelterna och den gamla keltiska naturordningen. Den slog aldrig fel. De kristna vill göra hela folket till eunucker.
Arthur Du hånar min drottning, Morgan.
Morgan Och med all rätt. Hon är en inbilsk högfärdsblåsa med later och är dessutom fåfång. Hon föraktar alla som inte är kristna. För henne har ingen naturlig människa något människovärde, medan man i hennes ögon är mera värd än alla andra om man tar dopet av opportunistiska skäl.
Arthur Din egen far insisterade på mitt bröllop, Morgan, för att få fred i landet mellan de kristna inkräktarna och den fromma urbefolkningen. Denna fred hotas av att Guinevere får utstå obehag för att hon inte har fått barn.
Morgan Har du inte knullat henne ordentligt?
Arthur Det har inte hjälpt.
Morgan Då är hon ofruktbar. Hon kommer aldrig att få barn.
Arthur Är det vad du tror eller vad du ser?
Morgan Det är vad jag vet.
Arthur Är det mitt fel eller hennes?
Morgan Det är ingens fel. Hon bara är sådan. Du kan ännu få barn med andra. Se till att du får det, så blir tronföljden och landets stabilitet säkrad.

Arthur Jag kan aldrig bedra den hustru jag lovat vara trogen så länge vi båda lever enligt den kristna kyrkans äktenskapsregler.

Morgan Den kyrkan är väl inte så helt utan förnuft att den inte kan tillåta en skilsmässa om barnlösheten är obotlig?

Arthur Hur obotlig är den? Jag har gett henne lov att försöka med andra.

Morgan Det här blir roligare och roligare. Vem då? Vem har du föreslagit som alternativ avelstjur?

Arthur Sir Lancelot älskar henne.

Morgan Den mest ridderlige och rene av dem alla? Han kan bara älska henne platoniskt. Han kommer ännu mindre att kunna göra henne med barn än du. Dessutom är han kristen. Om han uppvakter henne så att det blir omtalat skandaliserar han hela den redan på lösan grund byggda kristna kyrkan här i landet.

Arthur Det är kanske det du vill. Därför vill du kanske inte hjälpa henne. Du vill att hon ska förbli barnlös. Därför ämnar du stanna här.

Morgan Stanna här med mig, Arthur. Du vet att ingen någonsin har älskat dig så som jag har gjort det.

Arthur Men vi är syskon.

Morgan Halvsyskon. Vi är vuxna nu. Vi har vuxit upp tillsammans. Vi har alltid stått närmare varandra än syskon. Vi har alltid älskat varandra. Har du aldrig åtrått mig?

Arthur Alltid.

Morgan Där ser du. Det är din och landets enda räddning, Arthur. Skaffa dig avkomma genom mig.

Arthur Det skulle aldrig gå, Morgan. Jag kan aldrig skandalisera mig och henne. Det skulle göra alla landets kristna till våra oförsonliga fiender. Det skulle betraktas som att jag slutgiltigt tagit parti för gammalkelternas mot kyrkan, och det skulle kyrkan aldrig tolerera. Den skulle förklara krig mot kelternas på liv och död.

Morgan Ingen behöver få veta om det, Arthur. Ge mig en son, och jag skall uppfostra honom i hemlighet långt borta från ditt hov. Under tiden kan du och din drottning fortsätta fjäska för de kristna och deras fåfänga nyordning så mycket ni vill utan att någon behöver känna sig förolämpad.

Arthur Du förför mig, Morgan.

Morgan Det är meningen. Jag har alltid velat ha dig, och jag har alltid stått dig närmast. Det är på tiden att vi äntligen gör något åt saken.

Arthur Jag har ingenting att förlora.

Morgan Nej, inte ens din oskuld.

Arthur Nåväl, Morgan, låt oss älska, och blir det något resultat så blir det på ditt ansvar att det blir gott. Jag stannar här i tre dagar, inte längre, och villkoret är att vår kärlek blir den absoluta statshemligheten.

Morgan Inte ens Merlin får veta om det.

Arthur Tror du det är möjligt att hålla honom ovetande?

Morgan Vi måste försöka. Det finns inga statshemligheter för honom, varför denna måste bli det.

Arthur Nåväl, vi försöker. Det värsta som kan hända är *fait accompli*, och om det händer kan ändå ingen göra något åt saken.

Morgan Du är en realpolitiker, Arthur. Det klär dig.

Arthur Låt oss då göra det bästa av saken, Morgan. Vi har tre dagar på oss.

Morgan Tre dagar som vi skall göra till en evighet.

Scen 3.

Arthur vaknar upp i Morgans säng.

Arthur Vad har jag gjort? Syndat oavbrutet i flera dygn! Och jag har njutit av det. Frågan är om jag kan komma undan med det, om det kan förbli den hemligaste av statshemligheter. Ärligt talat tvivlar jag på det. Statshemligheter vore inte statshemligheter om de inte en dag blev kända. Men här kommer nu min förförerska, min älskade syster, som påstår att allt vad vi gjort tillsammans bara har varit helt naturligt...

Morgan Ligg kvar, min älskade, och slappna av och fortsätt njuta.

Arthur Våra tre semesterdagar är till ända, syster.

Morgan Kalla mig inte syster. Vi är bara halvsyskon om ens det. Passa på och njut medan du har paradiset här, Arthur. Du kan inte få det bättre än så här. I Camelot väntar dig bara problem och konflikter med dina närmaste, som bara kommer att leda till uppslitande upplösningar. Stanna kvar här.

Arthur Jag kan inte svika mitt ansvar.

Morgan Det finns andra som gärna övertar det. Låt den kristna kyrkan triumfera och ta över makten, som den så gärna vill, och bli fullständigt korrumpad av sin egen sinnessjukdom och girighet och intolerans. Låt den ruttna i fred utan att du blandar dig i det, så blir du själv lämnad i fred. Den är dömd från början. Här har du friheten och kärleken och dina bästa vänner. Låt oss börja ett nytt liv här, Arthur, långt borta från alla kristna enkelriktningar och inkrökttheter, som bara kan sluta illa och göra alla olyckliga.

Arthur Jag kan inte överge Merlin, mina riddare eller Guinevere.

Morgan Om du inte överger henne kommer hon att överge dig. Så enkelt är det. Låt du Merlin hållas. Han vet vad han gör, och han kan manövrera hela hovet och politiken själv, så länge du lever och finns och gör dig påmind genom mig. Låt oss vara fria, Arthur, för Guds skull.

Arthur Du vet inte vad du begär.

Morgan Jag vet precis vad jag begär. Jag begär din frihet och din hälsa och välgång. Jag begär din lycka för dig själv. Jag kan göra dig lycklig. Det kan inte Guinevere. Och jag är bara din halvsysster, inte mer. Det finns ingen risk för inavelsmissfall. På sin höjd kan Guinevere ge dig missfall, men jag tvivlar på att hon alls kan bli havande med någon. Låt mig bli landets moder, och vi skall låta det leva i frihet och lycka och triumfera med Camelot som symbol för det bästa som kan uppnås i världen i form av mänsklig civiliserad strävan. Du har allt att vinna på att bli kvar hos mig, Arthur. Med Guinevere har du bara allt att förlora.

Arthur Risken är, kära Morgan, att de kristna får för sig att jag därmed tar parti för kelterna och druiderna, men det är dock de som etablerat en religiös ordning i landet, som de aldrig kan kompromissa bort. Följaktligen kan de starta ett inbördeskrig som vi aldrig sedan får se en ände på under vår livstid och som kan komma att kräva allas våra liv och slutet för Camelot som symbol för Albions lycka.

Morgan Merlin kan avstyra det.

Arthur Hur?

Morgan De kristna är vidskepliga. De tror på vad som helst. De tillber ju till och med relikier. Om alla flisor av det heliga korset skulle samlas tillhopa skulle det bli en hel skog. Munkarna och prästerna lever på att bedra menigheten och parasiterar på den med att kräva skatter för sin existens, så att de kan sitta i sina kloster och göra ingenting.

Arthur De skriver böcker, odlar konst och vetenskap och bygger skolor och universitet. De för kulturarvet vidare genom spridningen av lärdom och kunskap.

Morgan Du talar för de bästa av dem, men det finns de som precis bara är parasiter och bedragare. Vi har kommit på en suverän list för att bli av med dem.

Arthur Hur?

Morgan Vi skall låta den heliga Graal uppenbara sig för dem, så att de lockas ut till att leta efter den i hela världen.

Arthur Ett iscensatt bedrägeri för att lura alla kristna?

Morgan Bara de som vill bedragas låter sig bedragas.

Arthur Det är likafullt ett rent bedrägeri.

Morgan Låt du dem hållas. Deras kristna tro lever ju på att den ständigt får näring för sin övertro. Låt dem som vill få gå under. Det är bara bra om de lämnar England och beger sig på meningslösa korståg åt helvete, så är vi av med alla rötäggen.

Arthur Jag kan inte ha ett sådant bedrägeri på mitt ansvar som landets kung.

Morgan Det är redan för sent. Det är redan på gång. Du kan inte avslöja det, för de har redan gått på det. En lavin har satts i gång som inte kan avstyras. Låt du dem tro i fred, och om de går under för dess skull så är det på deras eget ansvar.

Arthur De har då fallit för sin egen magi, och du har bara med list iscensatt mekanismer för att stimulera den. Jag måste beundra spetsfundigheten i en sådan list, Morgan, men jag kan inte godkänna den. Jag måste tillbaka till Camelot och åtminstone rädda dem som finns kvar.

Morgan Då kommer du aldrig tillbaka hit mer.

Arthur Det vet man aldrig.

Morgan Jag skickar min son till dig när han blivit mogen.

Arthur Du måste föda honom först, och vad gör du om det blir en dotter? Du har aldrig varit havande förut. Hur kan du vara så säker på att du är det nu?

Morgan Därför att vi har verkligen älskat varandra, Arthur.

Arthur Ja, det har vi.

Morgan Och det skall vi alltid göra. Min kärlek skall aldrig släppa dig. Du har den för evigt.

Arthur Tack, min syster.

Morgan Du insisterar på denna avståndsbevisning, fastän ingen vet hur det förhåller sig.

Arthur Vi har åtminstone samma moder. Vi har uppfostrats som syskon.

Morgan Av Merlin, som kan ha varit far till oss båda, men din officiella far är Uther Pendragon. Jag fick aldrig veta vem min moder var, då Merlin förde mig till druidernas läger så fort jag var född, enkom för att uppfostrats till keltisk översteprästinna. Vi vet inte säkert att vi är halvsyskon, Arthur, fast vi vet att vi står varandra närmare än syskon.

Arthur Kära Morgan, kom tillbaka till Camelot.

Morgan Bara om du insisterar.

Arthur Jag insisterar. Guinevere insisterar också. Hon vill ha dig till vän, och hon fruktar dig som fiende, vilket du är för henne så länge du tar avstånd från Camelot.

Morgan Jag skall komma tillbaka, men inte ännu, utan när tiden är mogen.

Arthur Du skall vara välkommen – som min syster.

Morgan Du menar, att det skall vara den officiella täckmanteln för vårt förhållande?

Arthur Den täckmanteln skall tillåta oss att stå närmare varandra än syskon.

Morgan Tack för det, Arthur. Det är det vackraste du kan giva mig.

Arthur Det är jag som skall tacka för din generösa kärlek.

Morgan Den har du för evigt.

Arthur En kyss till. Sedan måste jag stiga upp och börja laga mig i ordning.

Morgan Låt den kyssen gå till historien som det eviga inseglet på vår outsläckliga kärlek. *(De sjunker än en gång ner tillsammans i sängen.)*

Scen 4. Camelot.

- Merlin* Jag förstår inte Arthurs långa frånvaro. Vad hade han hos Morgan le Fay att göra?
- Gawain* Guinevere skickade honom. Hon ville ha Morgan tillbaka vid hovet.
- Merlin* Varför? Var det inte hon som drev henne bort?
- Gawain* Morgan lämnade hovet frivilligt för att Guinevere var så nedlåtande mot henne för att hon inte var kristen. Nu tycks Guinevere ha fått för sig att hennes ofruktsamhet klan bero på att Morgan le Fay kan ha förbannat henne.
- Merlin* Är hon så barnslig?
- Gawain* Det verkar så.
- Merlin* Tur att hon har Sir Lancelot åtminstone. Hennes diskriminering av de keltiskt troende har inte gjort henne populär.
- Gawain* Det är förmodligen det hon har känt, varför hon tagit initiativet till att försöka vinna Morgan le Fay som sin vän i stället för sin fiende.
- Merlin* I så fall är det klokt av henne.
- Gawain* Låt oss bara hoppas också att det kommer att lyckas.
- Merlin* Här kommer vår vän Sir Lancelot.
- Lancelot (inträder)* Kungen är på väg tillbaka.
- Gawain* När är han här?
- Lancelot* När som helst. Jag har det från säker källa.
- Merlin* Har han fått med sig Morgan le Fay?
- Lancelot* Det vet jag inte. Det tror jag inte. Det hade sports i så fall.
- Merlin* Det verkar då som att han inte hade det.
- Lancelot* Ja, det gör det. Var det det som var avsikten med hans resa?
- Merlin* Drottning Guinevere själv skickade iväg honom för att få henne hit.
- Lancelot* Det var som katten!
- Gawain* Jag tror bestämt att han kommer nu.
(Folks jubel utanför.)
- Arthur (entré)* Här är ni, mina tre betroddaste vänner, just när jag kommer hem! Så lämpligt!
- Merlin* Fick du med dig Morgan le Fay?
- Arthur* Hon kommer senare.
- Merlin* Hon kommer alltså?
- Arthur* Ja.
- Merlin* Då blir lady Guinevere glad.
- Arthur* Jag hoppas det. (mot Lancelot) Hur mår hon?
- Lancelot* Hon har bara pratat om dig varenda dag. Hon ångrar bittert att hon behandlat de keltiskt troende så illa. Jag tror att hon har märkt att det var dålig politik att diskriminera någon.
- Arthur* Det låter då som att hon blivit bättre. Inga tecken på något havandeskap?
- Lancelot* Nej. Hon visar alla friskhetstecken utom det.
- Arthur* Vi får inte ge upp, Lancelot, eller hur?
- Lancelot* Så länge ni lever, min konung, kan ni avla söner med vem som helst och i synnerhet med er drottning så länge hon är så ung som hon fortfarande är.
- Arthur* Du har väl försökt hjälpa till?
- Lancelot* Inte ännu, jag svär, min konung.
- Arthur* Du behöver inte svära. Jag tror dig. Jag vet att du är en ärlig man, kanske den ärligaste av alla. Just därför skulle jag gärna låta dig, men ingen annan, lägga min hustru om hon ville det.
- Lancelot* Hon är *er* hustru. Hon skulle aldrig bedra er.
- Arthur* Inte ens om jag bad henne?

Lancelot Inte ens om ni bad henne.

Gawain Om lady Guinevere skulle begå äktenskapsbrott på något minsta sätt, min konung, och till och med på er order, så skulle det skämma ut hela kristendomen på hela ön.

Arthur Inte om jag höll både henne och Lancelot sällskap i sängen.

Lancelot Min konung, det vore under er värdighet!

Arthur Min käre Lancelot, jag snackar om kärlek. För den är allting tillåtet, eller borde åtminstone vara det. Den är aldrig under någons värdighet, inte ens under någon konungs. Hade inte till och med Jesus ihop det med skökan Maria Magdalena? Är det inte det som hela den här förbålda Graalhistorien egentligen handlar om, som väckt hysteri i hela landet?

Gawain Bara bland de kristna.

Arthur Ja, men väldigt få av dem vet vad det handlar om. Är det många av våra riddare som redan gett sig ut på Graaljakt?

Gawain De blir fler och fler.

Arthur Vi måste stoppa dem. Vi kan inte undvara fler.

Lancelot De går inte att stoppa. De vägrar uppge sin heliga tro.

Arthur Risken är att de aldrig mer kommer till rätta. Nåväl, vi får försöka upplysa dem. Det finns väl alltid några som trots allt är vettiga nog att stanna kvar.

Gawain Du har oss och alla kelterna.

Arthur Och du, Lancelot? Du stannar väl kvar som drottningens personliga livvakt så länge hon kräver det?

Lancelot Jag har inget val, min konung.

Arthur Gott. Då kan jag lita på dig. Jag älskar dig, Lancelot. Därför skulle jag gärna dela min drottning med dig. *(går in. Merlin följer efter.)*

Lancelot Vilken konung!

Gawain Hur länge tror du den här Graalfebern håller på? Tror du vi får någon Graalriddare tillbaka?

Lancelot Det är för tidigt att yttra sig om det ännu. Förhoppningsvis hittas den heliga Graal, och då kan sedan ingenting mer rubba kristendomens monopolstatus som religion i världen.

(Gawain bara ser på honom och går.)

Lancelot Ack, dessa klentrogna hedningar, att de skall vara så hopplöst envisa i sin trolöshet!

Guinevere *(dyker upp)* Där är du, min vän! Är det sant att Arthur kommit hem?

Lancelot Vi såg honom just med våra egna ögon.

Guinevere Ensam?

Lancelot Nej, jag var med Gawain.

Guinevere Jag menar, kom han hem ensam?

Lancelot Ja, han kom hem ensam.

Guinevere Utan sin syster?

Lancelot Utan sin syster.

Guinevere Då har han inte hörsammat min bön. Då vågar han antingen inte paradera henne framför mina ögon, eller också vill hon själv inte förekomma i min närhet. I båda fallen är det en skymf mot mig.

Lancelot Hur kan det vara det?

Guinevere Fattar du då ingenting, du den mest blåögda av alla riddare?

Lancelot Nej, jag fattar ingenting av vad du menar.

Guinevere Jag har hört ett underligt rykte från norr.

Lancelot Det har inte jag hört.

Guinevere Om att Morgan le Fay skulle ha lurat sin bror till att begå incest med henne.

Lancelot Sådana amsagor tror ni väl ändå inte på, drottning?

Guinevere Kalla mig inte drottning. För dig är jag Guinevere och inget annat.
Lancelot Får jag inte då åtminstone kalla er *lady* Guinevere?
Guinevere Om ni insisterar.
Lancelot Jag insisterar. Någon måtta får det vara på det familjära.
Guinevere Jag tvivlar inte på att det är sant att Arthur haft ihop det med sin syster, ty just sådan är hon. Men om han då får bedra henne utan vidare så borde jag också få det. Jag är ju ändå drottning.
Lancelot Lady Guinevere, vi är kristna!
Guinevere Det struntar kelterna i, och vi lever trots allt i ett keltiskt land. Annat är det på kontinenten. Där har kelterna ingenting mer att säga till om, då kyrkan fullständigt tagit över all kulturell dominans, men här är kelterna ännu fria. Om de är fria har vi också rätt att vara fria.
Lancelot Vad menar ni, min drottning?
Guinevere Sluta kalla mig drottning. Ni är den enda vän jag har, för ni är kristen, och ni är fransman. Jag vill bara vara en vän för er, ingenting högre.
Lancelot Ni är det högsta i världen för mig. Därför måste jag få respektera er.
Guinevere Jag vet att ni älskar mig som jag älskar er.
Lancelot Ja, vi är mycket goda vänner.
(De närmar sig varandra. Just då inkommer Arthur.)
Arthur Där är ni ju! Just dem jag sökte!
Lancelot Välkommen hem, min konung.
Arthur Det har du redan sagt. Det är Guinevere som borde säga det.
Lancelot Just därför sade jag det, för att hon inte sade det genast.
Guinevere Välkommen hem, min konung.
Arthur Tack, min käraste drottning. *(omfamnar henne)* Har Lancelot tagit väl hand om dig medan jag har varit borta?
Lancelot Varken för väl eller för litet, om jag får säga det själv, eller vad säger ni, lady Guinevere?
Guinevere Han har alldeles rätt.
Arthur Du kunde väl ändå ha passat på att göra henne med barn, Lancelot, när du ändå hade chansen!
Lancelot Inte ens ni har ju kunnat göra henne med barn, min konung.
Arthur Just därför!
Guinevere Hur mårde er syster?
Arthur Halvsyster, om ens det. Jag har goda nyheter. Hon tog emot din inbjudan till henne att få komma tillbaka till Camelot med största tacksamhet och ämnar infria den.
Guinevere Varför kom hon inte med dig då?
Arthur Hon kommer med tiden.
Lancelot Jag kan försäkra er, min konung, att drottningen under hela er outhärdliga frånvaro bara har talat om er varenda dag och aldrig ens i tankarna varit er otrogen.
Arthur Det hade hon gärna fått vara. Jag kan ju inte få barn med henne.
Guinevere Jag förstår inte min makes humör. Är han ironisk eller elak, eller driver han bara med mig?
Arthur Jag är bara fullständigt ärlig. Jag har alltid menat vad jag har sagt, min ljuvaste.
Guinevere Likväl känns din spydighet sårande. Ser du mig bara som en misslyckad barnaföderska?
Arthur Nej, jag ser dig enbart som min drottning. Hur ser du henne, Lancelot?
Lancelot Jag ser henne enbart som er drottning.
Arthur Han är fläckfriheten själv, vår gode kyske vän Lancelot. Ligg med oss i natt, Lancelot, och försök göra henne med barn. Om vi båda försöker och hon

verkligen äntligen blir havande kan ingen någonsin få veta vem fadern är, och vi känner oss båda lika skyldiga och ansvariga.

Guinevere Du chockerar mig, Arthur. Är det Morgan som har gjort dig sådan?

Lancelot Varför just i natt?

Arthur Därför att jag är just hemkommen från en resa och är i bästa tänkbara form som friskast och mest harmonisk, varför det vore det gynnsammaste möjliga tillfälle att göra någon med barn.

Lancelot Då behöver ni inte mig.

Arthur Jo, jag behöver dig, Lancelot. Jag har aldrig lyckats göra henne med barn hittills, och ärligt talat tror jag inte jag kommer att lyckas nu heller. Därför vill jag ha dig vid min sida och hennes, så att du kanske kunde inspirera oss till ännu mer livgivande passioner.

Lancelot Det vore inte anständigt ur kristen ståndpunkt.

Arthur Glöm för en gångs skull er erbarmliga kristendom. Vi är ju kelter här i landet! Vi är fria! Vi är inte trälbundna av Rom, som hela kontinenten! Vi är födda som fria varelser! Varför skulle vi då inte använda oss av vår frihet?

Guinevere (skämtsamt) Det är tydligt att Morgan har förhäxat dig.

Arthur Har du något emot det?

Guinevere Faktiskt inte. Jag har aldrig legat med Lancelot förut och skulle gärna göra det.

Arthur Om jag gör det samtidigt ger jag er legitimitet.

Guinevere Jag kan inte se något hinder i vägen, förutsatt att ingen någonsin får veta det. Jag vill inte riskera att mina kristna präster får spader.

Lancelot Inte jag heller.

Arthur Är du med, Lancelot? Vore det inte ett spännande och intressant experiment? Ingen utom vi behöver veta om det. Jag garanterar fullständig sekretess.

Lancelot (faller ner på knä) Min konung, ni inbjuder mig till mitt livs sällsammaste fest.

Arthur Ja, det gör jag, och den är så sällsam, att du inte kan tacka nej till den.

Lancelot Nej, det kan jag inte.

Arthur Då är vi överens. Vi ses senare. Jag måste prata med Merlin. *(går vidare)*

Lancelot Menar han verkligen allvar? Han är inte berusad?

Guinevere Han är världens ärligaste man. Han menar alltid allvar.

Lancelot Det betyder att vi äntligen får älska varandra.

Guinevere Ja, det gör det, men bara för en enda natt.

Lancelot Ärligt talat har jag lika litet någonting emot att få ligga med Arthur som att få ligga med er.

Guinevere Jag tror det gäller för oss alla tre. Han har alltid älskat dig, min vän, och jag har alltid älskat er båda.

Lancelot Då har vi en sällsam natt att se fram emot.

Guinevere Eskorter mig ut på balkongen. Jag vill se Venus när hon stiger upp på himmelen. *(Lancelot tar Guineveres arm, och de går ut ur rummet på balkongen, nästan som ett fromt fästepar.)*

Akt III scen 1. Ett antal år senare.

Ett mycket enkelt, nästan torftigt rum hos Morgan le Fay.

Hon och Mordred är ensamma, och hon kramar om honom för det mesta:
en typisk scen mellan mor och son i yngre tonåren.

Mordred Mamma, varför har jag ingen pappa?

Morgan Du har en pappa.

Mordred Men jag har aldrig sett honom. Varför får jag aldrig se honom?

Morgan Du skall få se honom.

Mordred När då?
Morgan När du blir stor.
Mordred Jag vill bli stor nu.
Morgan Du är redan stor, men du måste bli större.
Mordred Hur många år måste jag vänta?
Morgan Så fort du blir stor nog skall vi fara och bo hos din pappa.
Mordred Vem är han?
Morgan Det får du se.
Mordred Får jag välja honom själv?
Morgan (förvånad) Du ställer då förunderliga frågor. Så klart att du får välja honom själv.
Mordred Vet du inte själv vem han är?
Morgan Så klart jag vet vem han är.
Mordred Varför vill du inte tala om det då?
Morgan Han är den finaste och ädlaste och vackraste mannen i världen.
Mordred Och jag får välja honom själv?
Morgan När vi kommer dit där han bor är jag säker på att du kommer att känna igen honom. Du kan inte välja fel.
Mordred Ser han ut som jag?
Morgan Nej, han är vuxen. Du är ännu ett barn.
Mordred Nej, jag är inget barn längre.
Morgan Kroppsligt är du det. Du är inte fullvuxen ännu.
Mordred Jag vill åka dit så fort som möjligt för att träffa honom. Är han en lysande riddare?
Morgan Den mest lysande riddaren av alla.
Mordred Jag har hört så mycket talas om de lysande riddarna kring runda bordet. Och det är säkert att han är en av dem?
Morgan Ja.
Mordred Den mest lysande av alla?
Morgan Ja.
Mordred Det ska bli roligt att få känna igen honom.
Morgan Du kommer inte att kunna ta fel.
Mordred Det ska bli spännande.

Scen 2. Hovet. Riddarsalen.

Arthur Var vänlig mot Morgan le Fay när hon kommer, Guinevere.
Guinevere Varför skulle jag vara det?
Arthur Hon är en ensamstående mor med en faderlös son.
Guinevere Ingen son med en mor är faderlös.
Arthur Hon är det.
Guinevere Det kan du försöka inbilla någon annan.
Arthur Försök ändå vara vänlig mot henne, för husfridens skull. Hon är Merlins dotter.
Guinevere Och din halvsyster.
Arthur Det vet vi inte.
Guinevere Ni växte upp tillsammans. Ni har haft ett helt liv tillsammans.
Arthur Inte sedan hon lämnade hovet.
Guinevere Hon skulle ha stannat borta.
Arthur (vädjande) Guinevere!
Guinevere Låt henne komma.
en härold Morgan le Fay och den unge Sir Mordred.

Guinevere Redan Sir? Redan riddare? Varför?

Arthur För att han är Morgans son, vem fadern än var.

Morgan (gör entré med Mordred) Jag hälsar er, kung Arthur och drottning Guinevere av de Brittiska Öarna.

Guinevere Och jag hälsar dig, ditt skarn, och din oäkta son välkomna till Camelot.

Arthur Guinevere!

Merlin (för sig själv) Vad menar hon?

Morgan Jag förlåter er avundsjuka, drottning Guinevere. Ni har ju aldrig själv kunnat föda några barn.

Guinevere Vad gör ni här, skamlösa hora? Har ni kommit hit bara för att förolämpa er drottning?

Morgan Ni började. Vem fadern till min son än var så var han en bättre man än era.

Guinevere (rasande) Kör ut den skökan! Hon är ju inte klok!

Arthur Sansa er, mina damer. Ni är inte ensamma.

Merlin Vad i all sin dar har väckt ett så ömsesidigt hat mellan rikets två främsta damer? Finns det någon förklaring, Arthur?

Morgan Fittavundsjuka. Ingenting annat. Drottningen kan aldrig förlåta sig själv sin barnlöshet.

Lancelot (ingriper) Med all respekt, fru Morgan le Fay, men det passar sig inte att ni inför hela hovet angriper er egen drottning.

Morgan Vem angrep vem? Jag kom hit på hennes egen uttryckliga begäran, som hon framställde för många år sedan, och när jag äntligen kommer till hennes sida hälsar hon mig med den grövsta möjliga förolämpning mot mig som kvinna och moder.

Arthur Du måste be henne om ursäkt, Guinevere. Morgan le Fay är rikets ärbaraste kvinna efter dig.

Guinevere Ärbar? Hon? Driver du med mig? Hon borde piskas och brännmärkas som den vanärens häxa hon är!

Morgan Om jag har förstått saken rätt, min drottning, kallade ni mig tillbaka för att ni ville försona er med mig, för att ni trodde jag hade någon skuld till er barnlöshet. Ni tycks fortfarande ha den fördomen mot mig att tro att jag är en häxa. Det har jag aldrig varit. Jag kan bota sjukdomar, jag vet allt om örter och medicinalväxter, men jag vet ingenting om svartkonst och har aldrig velat befatta mig med sådant. Jag kom hit i god tro i förlitan på er och konungens goda vilja men finner den omotiverat försvunnen från er. Jag ber därför att få avlägsna mig omedelbart från ert hov, för att slippa misshaga er mera. Min son däremot lämnar jag kvar hos er konung i förlitan på att han fortfarande har någon god vilja kvar och kan uppfostra min son till en riddare bland andra riddare, där han hör hemma.

Guinevere Ni är mitt livs förbannelse! (*står inte ut längre och tågar ut*)

Arthur Jag ber om ursäkt för vår drottningens obefogat dåliga beteende. Hon måste ha migrän. Ursäkta mig. (*avlägsnar sig efter henne*)

Lancelot Jag försäkrar er, fru Morgan le Fay, att hon är fullkomligt ensam om att hysa något agg mot er, som inte bara kung Arthur men vi alla måste ställa oss fullständigt oförstående inför. Låt oss verkligen hoppas att det bara var migrän och att det går över.

Morgan Nej, det var inte migrän. Det var ren kvinnlig avundsjuka från en barnlös kvinna mot en moder. Det var helt naturligt, och det kommer inte att gå över. För husfridens skull ber jag därför att träda tillbaka, så att er drottning vidare slipper se mig.

Merlin Är det något med din son, Morgan, som jag bör veta? Om han stannar vid hovet lär drottningens dåliga humör inte försvinna fullständigt.

Morgan Han är min son och din dotterson. Är inte det tillräckligt? Han vill bli riddare. Låt honom bli riddare. (*går ut. Gawain lägger handen på Mordreds skuldra.*)

Gawain Välkommen, Sir Mordred. Du är i goda händer här. Strunta i veliga damers tillfälliga hysteri. Den betyder ingenting, och de ångrar sig alltid efteråt och går då till överdrift åt andra hållet. Det är ingenting att bry sig om.

Mordred Min mor har aldrig varit hysterisk.

Gawain Det tror jag nog.

Mordred Men du är inte min far.

Gawain Nej, jag är inte din far.

Lancelot Vet du vem din far är?

Mordred Du är inte heller min far.

Lancelot Nej, jag är verkligen inte din far.

Mordred (blickar runt) Han finns här vid hovet, men jag kan inte se honom. Men jag kommer att finna honom.

Merlin Jag är din morfar, Mordred. Du kan alltid hålla dig till mig.

Mordred Ja, du är min morfar, och jag älskar dig, men du vet inte vem min far är.

Merlin Nej, det vet jag faktiskt inte.

Gawain Vem han än är, Mordred, så är du välkommen som vår yngsta riddare.

Mordred Tack. Jag ämnar bli lika stor som någon av er.

Gawain Det tror jag säkert.

(Mordred blir väl emottagen av alla riddarna, som alla vill hälsa på honom och skaka hand med honom. Han känner sig genast som hemma, och stämningen lättas upp efter de rasande damerna och blir allmänt hjärtlig. Endast Merlin tittar bekymrat efter tomrummet av Arthur där han gått ut efter Guinevere.)

Scen 3. Bakom kulisserna.

Arthur Du kan inte behandla mig så, Guinevere.

Guinevere Vem är det som är illa behandlad?

Arthur Du kan inte så skämma ut dig själv och mig inför hela hovet!

Guinevere Det var ju hon som skämde ut mig med att alls visa sig!

Arthur Varför insisterade du då på att hon skulle komma tillbaka?

Guinevere Det var ju evigheter sedan!

Arthur Du har aldrig tagit det ordet tillbaka. Och hon har rätt att vara här utan att bli förtrampad. Hon är Merlins dotter och nästan som en syster för mig.

Guinevere Vad gjorde du egentligen hos henne när du var där för att få henne tillbaka?

Arthur Jag reste dit på din befallning för att på din begäran få henne hit tillbaka.

Guinevere Men varför stannade du där så länge?

Arthur Tre dagar? Är det länge?

Guinevere Ja, med en så fal förförerska och häxa är det länge!

Arthur Du anklagar henne utan sak. Guinevere, försök att för en gångs skull glömma dig själv och tänka lite mera på andra. Vi har en ansvarsfull position. Tänk på konsekvenserna av ditt officiella handlingsätt. Om du tvingar Morgan le Fay till exil igen, och om ordet går runt hela landet om vad du har sagt till henne här idag inför hela hovet, så kommer hela landet att resa sig mot dig och mot kristendomen. Ett sådant uppträdande kan inte väcka sympati hos någon men måste skaffa dig oförsonliga fiender. Det är vi inte betjänta av. För landets och hovets och familjens skull ber jag dig därför att offentligt be henne om ursäkt. Skyll på din migrän. Det kan alla acceptera.

Guinevere Jag kan inte förnedra mig för henne.

Arthur Du måste. För att blidka kelterna måste jag insistera på att hon stannar här vid hovet med sin son och att du försonas med henne. Annars kan det leda till inbördeskrig. Vill du det?

Guinevere (*inser situationens allvar*) Nåväl, jag ska be henne om ursäkt, på ett villkor.

Arthur Nå?

Guinevere Att jag själv slipper ha något med henne eller med hennes son att göra.

Arthur Det gör du som du vill. Ingen tvingar dig att umgås med henne. Så länge ni inte är fiender är allt tillåtet er emellan och även fullständigt avståndstagande.

Guinevere Tack. Då är vi överens. Förlåt mig mitt lynniga humör. Tyvärr har hon delvis rätt. Jag kan aldrig komma över min egen olycka, att jag aldrig kunnat bli havande, och det fyller mig understundom med blint raseri och förtvivlan.

Arthur (*ömt, omfamnar henne*) Det är inte ditt fel.

Guinevere Hur kan Gud straffa oss så för något vi inte har gjort? Vi har försökt allt. Vi har till och med försökt med Lancelot, men inte ens han, den lojalaste av alla, trogen oss intill blindhet, har lyckats hjälpa oss.

Arthur Det är inte Guds fel heller. Det är bara otur.

Guinevere Men det känns som en förbannelse!

Arthur Ditt enda missgrepp någonsin var att försöka belasta andra för den inbillade förbannelsen. Vi är alla oskyldiga till ödet, Guinevere. Vi äger att finna oss i det och lära oss vad vi kan av det.

Guinevere Förlåt mig.

Arthur Det är ingenting att förlåta. (*De kramas.*) Nu, om du ursäktar, måste jag försöka övertala Morgan till att stanna, innan hon hinner ge sig iväg.

Guinevere Jag lämnar dig ensam med henne och går till mitt rum och gråter.

Arthur Trösta dig med Lancelot.

Guinevere Nej, jag tröstar mig själv. (*går*)

Arthur Stackars kvinna. Det är svårt att vara man, ännu svårare att vara konung, men allra svårast att vara kvinna. (*Merlin kommer in.*) Nå, Merlin?

Merlin Vad tusan hände idag? Vad gick det åt dina kvinnor? De betedde sig som om de hatat varandra i hela sitt liv, fastän de knappast sett varandra tidigare.

Arthur Jag försöker just få någon rätsida på problemet.

Merlin Vad har du gjort?

Arthur Jag har försökt trösta Guinevere, och jag tänker förmå Morgan att stanna kvar.

Merlin Jag menar, förut.

Arthur Vad menar du?

Merlin Precis vad jag säger.

Arthur Du vet allt om det. Guinevere blev olycklig från början när hon aldrig kunde få barn och trodde Morgan hade förbannat henne, varför Morgan lämnade hovet, varpå Guinevere trodde Morgan kunde häva förbannelsen med att komma tillbaka och försonas med henne, varför hon skickade mig att hämta henne tillbaka. Nu har hon kommit tillbaka efter många Herrans år, och genast flyger de nästan i luven på varandra. Det är situationen.

Merlin Du glömmer en sak.

Arthur Nå?

Merlin Morgan har en son.

Arthur Ja, det förvärrar saken.

Merlin Kan du lösa den? Kan du få dem försonade?

Arthur Jag tänker försöka.

Merlin Du måste lyckas. Annars vänder sig halva England mot Guinevere och de kristna, och det kan bli inbördeskrig.

Arthur Jag är medveten om det.

Merlin Kort sagt, du måste lyckas. (*Morgan uppenbarar sig.*) Här är hon nu. Morgan, alla vill att du stannar kvar.

Morgan Utom jag och Guinevere.

Arthur Jag har just talat med henne. Hon ämnar be dig om ursäkt.

Morgan Det betyder inte att hon ångrar sig.

Arthur Tolerera henne för min skull, Morgan. Tror du det är lätt att vara gift med henne? Det var inte bara ditt fel att hon blev barnlös, utan jag har själv också i alla dessa år belastats för det brottet fastän Gud vet hur jag nästan knullat ihjäl mig hos henne mellan varven. Hon kan inte försona sig med detta öde. Det är det enda problemet, och vi måste stå ut med det, i synnerhet om hon inte kan göra det själv.

Morgan Jag har aldrig haft något emot henne.

Arthur Försök då att vara vänlig mot henne och inte provocera henne. Jag har fått henne att lova att stå ut med dig, så det borde inte vara något problem, om du bara inte provocerar henne.

Morgan Far, kan du lämna mig ensam med Arthur?

Merlin Givetvis. (*går*)

Arthur (*efter en stund, när de är helt ensamma*) Du visste att du utmanade ödet med att komma hit med din son.

Morgan Hade jag något val? Jag hade lovat dig att komma när Mordred blev äldre.

Arthur Vet han om vem som är hans far?

Morgan Han vet så mycket att han finns här vid hovet, och han söker honom med ögonen.

Arthur Du får aldrig tala om det.

Morgan Naturligtvis inte.

Arthur Och även om han en dag får veta vem hans far var får han aldrig yttra sig om saken. Tror du att saken kan hållas tyst?

Morgan Om jag svär honom till tystnadsplikt kommer han att hålla eden. Han är ordhållig.

Arthur Tror du att du kan stanna här efter vad som hänt?

Morgan Om du vill det.

Arthur Jag vill det.

Morgan Då stannar jag.

Arthur Då är det bäst att du pratar med din son genast. Han måste få helt klara riktlinjer från början.

Morgan Ja, det måste han.

Arthur Då lämnar jag dig åt honom. (*går ut. Efter en stund kommer Mordred in.*)

Mordred Konungen sade att du ville tala med mig, mor.

Morgan Ja, det vill jag. Vi skall stanna här vid hovet, Mordred, både du och jag.

Mordred Det gläder mig.

Morgan Du har väl ännu inte funnit din fader?

Mordred Nej.

Morgan Även om du en dag får veta vem han är får du aldrig låtsas om det och inte ens vem du misstänker. Det är villkoret för att vi får stanna här. Är det förstått?

Mordred Ja, mor.

Morgan Då är vi säkra, du och jag.

Mordred Däremot är det annan sak jag aldrig kan kompromissa med.

Morgan Nå?

Mordred Drottningen hade ingen rätt att peka ut dig inför hela hovet som en fallen kvinna. Det kan jag aldrig förlåta henne, och saken blir ännu värre genom att hon är kristen. Vi är inte kristna, gudskelov, och jag kan aldrig bli det. Tvärtom måste jag hata kristendomen för denna sakens skull, och det hatet måste vara oförsonligt, just för att kristendomen satt sig över hela landet.

Morgan Jag förstår. Det är din sak, Mordred.

Mordred Bara så att du är medveten om var jag står. Kungen har varit god mot dig, han är diplomatisk och klok, men mot alla andra är jag beredd att försvara dig med alla medel. Ingen har rätt att kränka dig.

Morgan Tack, min son. (*omfamnar honom*)

Mordred Om inte min far finns här att försvara dig så måste jag göra det.
Morgan Du är mitt sorgbarn, Mordred, men en hjälte samtidigt. Var inte orolig för din faders frånvaro, Mordred. Han är med oss.
Mordred Är han här?
Morgan Han är alltid med oss.

Scen 4. Tillbaka i riddarsalen.

Gareth Vad menar drottningen egentligen?
Kay Det är ingenting att bry sig om. Det går över.
Archibald Ni vet hur kvinnor är. De blir ifrån sig för ingenting, och när det kommer till kritan visar det sig att de blivit himmelens upprörda för någon obefintlig bagatell.
Sagramour Hon kanske blev upprörd över Morgan le Fays frisyrr eller något sådant.
Gawain Här ligger nog mera under ytan än vad någon av oss kan ana. Här kommer nu Merlin. Kanske han kan upplysa oss om vad denna konflikt egentligen handlar om.
Merlin (deltar i debatten) Det är uteslutande en konflikt mellan kvinnor. Vi får inte blanda oss i det.
Archibald Det är det jag menar. Kvinnor träter för ingenting, och om vi karlar blandar oss i slagsmålet får vi bara fan för det.
Lancelot Ursäkta mig, mina herrar, men om ingen annan vill ta drottningen i försvar måste jag göra det. Vi vet inte om hon kanske hade skäl för sin sällsamma förolämpning.
Gawain Även om hon hade skäl hade hon ingen rätt. Det måste ju till och med du medge, Lancelot, som riddersman och gentleman, att man skymfar inte en ensamstående mor med ett barn offentligt och allra minst inför ett hov.
många Nej! (*allmänt bifall*)
Kay Drottningen har alltid haft sina fördomar mot de gammaltroende, som hon nedlåtande kallar för hedningar, och det finns ingen mer utmärkande representant för dem än just Morgan le Fay som kvinna och ensamstående mor, vilket gör henne extra sårbar och mottaglig för angrepp från det kristna etablissemang.
Merlin Det är det farligaste ni kan göra, om ni gör det till en konflikt mellan kelterna och de kristna. Jag ber er överse med drottningens dumhet och omdömeslöshet, och jag tänker göra allt för att hon inte gör sig skyldig till fler sådana politiska idiotier. En kvinnas vetlöshet får inte leda till en splittring av nationen.
Lancelot Jag hoppas verkligen att drottning Guinevere och Morgan le Fay kan försonas.
Merlin De måste försonas. De har inget val. Det är inte acceptabelt att Arthurs halvsyster, min dotter och drottningen inte kommer fullständigt överens.
Lancelot Därom är vi väl alla överens.
Gawain Jag fruktar, Merlin, att problemet inte är så enkelt. Det lät på drottningen som om hon var inställd på oförsonlighet.
Merlin Hon har redan bett kungen om ursäkt. Hon måste också be Morgan le Fay om ursäkt.
Sagramour Kanske hon vet vem fadern till barnet är. Ingen annan vet ju det. Eller vet någon vem fadern är?
(*alla runkar på sina huvuden*)
Gawain Inte ens du, Merlin?
Merlin Inte ens jag.
Gawain Då är här en hemlighet begravd.

Gareth Kanske vi här har problemets lösning. Borde vi inte få reda på vem fadern är? Är det inte en riksangelägenhet, då Morgan ändå är Arthurs syster och din dotter?

Merlin Jag ska se vad jag kan göra.

Lancelot Kanske Arthur vet vem fadern är.

Archibald Jag förstår inte vad den saken har med drottningens huvudvärk, dåliga humör och skändliga uppträdande att göra. Vem som helst kan ju vara far till vem som helst. Man kan alltid vara säker på vem modern är, men har man någonsin i hela historien bestämt varit säker på ett enda faderskap? Är du för resten säker på, Merlin, att Arthur och Morgan le Fay verkligen är halvsyskon? Du har inte bara velat ha dem till det?

Merlin Jag medger, Sir Archibald, att Morgan le Fays ursprung faktiskt är höljt i dunkel, då hon berövades sin moder vid födseln, som aldrig blev känd, men jag har uppfostrat henne som en dotter, och hon är som en dotter för mig, liksom jag alltid har varit för henne som hennes enda far.

Sagramour Alltså är den saken verkligen ovidkommande. Drottningen måste be Morgan le Fay om ursäkt. Punkt, slut.

Gawain Och om hon inte gör det?

Lancelot Då står vi inför en kris.

Merlin Hon måste helt enkelt göra det.

Gawain Kan ens du tvinga henne till det, Merlin?

Merlin Nej.

Gawain Alltså är vi för hovets och Camelots och hela rikets harmoni utlämnade åt en nyckfull kristen drottningens nycker.

Gareth Låt oss då för helvete hålla oss utanför damernas inre tråtor. Vad har de med oss att göra? Vi är riddare och idealister! Vi har ett land att försvara och våra hem och städer att upprätthålla och en världsordning att ta ansvar för! Kvinnorna är ett helt annat släkte av främlingar som aldrig kan tänka som vi. De är helt utlämnade åt sina privata känslor och njuter av att vara lekbollar för sina egna nyckers riskabla oberäknelighet. Om vi ska lyda dem och dansa efter deras bortskämda behags impulsiva godtycke kommer vi att slarva bort hela landets ordning.

många Hör! Hör!

Archibald Rätt så! Låt oss lämna damerna i fred! Låt oss slåss för dem och älska dem, men låt oss aldrig bli beroende av dem! Vad är en man om en dam får bestämma över honom? Han är sämre än en kvinna!

många (allmän munterhet) Ha-ha-ha!

Merlin Det är kanske just lösningen på våra problem. Låt kvinnorna klara sig själva, så att vi kan sköta våra plikter och jobb i fred.

Gareth Se bara till, Merlin, så att inte Arthur fastnar under drottning Guineveres kristna toffel.

Merlin Det har vi nog alla intresse av, men jag måste insistera på, att drottningens misstag är inte kristendomens fel. Vad drottningen än gör så måste vi kelter stå oss väl med kristendomen, för landets välgångs skull.

Lancelot Naturligtvis. Jag instämmer.

Gawain Det gör vi alla.

de flesta Hör! Hör!

(Allmänt enhälligt bifall. Alla hyllar Merlin, Lancelot och Gawain.)

(Morgan le Fay gör entré.)

Gareth Här är hon själv! Nå, Morgan le Fay, din trollpacka, vad har du att säga till ditt försvar?

Morgan (överlägset) Jag tänkte väl att ni skulle ha en del frågor att ställa mig efter alla dessa år.

Gawain Vet du själv egentligen vem fadern till din son var?

Morgan Gawain, du gör dig ännu odrägligare än vad du egentligen är. Har du nånsin lyckats göra några barn själv?

Gareth Du får ursäkta min oförskämde bror, du svarta heliga jungfru, men vi spricker alla av nyfikenhet. Drottningen har vållat sensation med att inför hela världen brännmärka dig som den fallnaste av kvinnor. Vad tusan hade hon för anledning till det egentligen?

Morgan Det har jag ju redan sagt. Hon har inte fött några barn. Hon kan inte föda några barn. Hon kommer aldrig att kunna föda några barn, och ingen man kommer någonsin att kunna göra henne havande. Följaktligen avundas hon mig, som inte bara fött en son men en son utan någon fader. Vem har gjort det före mig utom de kristnas jungfru Maria?

Archibald Vi går inte på sådana amsagor, Morgan! Naturligtvis vet du vem du har älskat, för du är ju inte den som skulle älska vem som helst!

Morgan Jag har sagt till min son att han själv får välja ut en far bland er. Jag tänker aldrig ge honom en far. Jag har ju inte ens någon fader själv. Ja, jag vet, alla säger att det är Merlin, den gamle trollgubben där, men ingen är osäkrare på den saken än Merlin själv. Fråga honom!

Merlin (kryptiskt) Ibland är det bäst att inte veta något närmare om sina föräldrar.

Morgan Där hör ni! Vad spelar det för roll vem som är förälder till vem? Vi kan ju ändå aldrig äga våra barn, och om vi försöker växer de bara ifrån oss för att göra uppror mot vår dominans. Jag har uppfostrat min son till en fri människa, och det är ju vad ni alla försöker vara, det är vad kung Arthur velat ha er alla till, därför endast är ni hans riddare, så därför skulle varenda en av er kunna vara far till min son.

Gawain Och är det då verkligen så säkert, Merlin, att du inte vet vem som är far till din dotter och vem som är far till hennes son?

Merlin Morgan vet det bättre än jag.

Morgan Låt mig vara en gåta, mina herrar, eftersom jag trivs med det. Låt mig vara fri som en av er. Låt de stackars kristna få multna i sina syndaältanden och skuldkänslloodling så mycket de vill, där de hellre håller sig inlåsta i sina kapellgarderober än ägnar sig åt kämpabragder och heroiska expeditioner utomlands för världens utveckling och förstoring, men vi kelter av den gamla naturreligionen är ett fritt folk som tror på det sunda förnuftet och håller oss till dess friskhet hellre än att narra oss till vidskepelse och övertro. Hon kommer att försöka inbilla er och England att jag är en ond häxa, men jag lovar er att jag aldrig ägnat mig åt svart magi, lika litet som far Merlin har gjort det. Vi verkar enligt naturen och lär oss av henne och dyrkar henne, som det är förnuftigt att göra, och det är den enda Gud vi har att hålla oss till, för hon lever och är konkret och ser till att vi mår väl för att vi vårdar och odlar henne, som sig bör!

Gawain Rätt så, Morgan!

Gareth Du är vår enda rätta drottning! (Många andra jublar också.)

Lancelot Vänta nu ett ögonblick! Inga majestätsbrott, om jag får be! Lady Guinevere är och förblir vår enda lagliga drottning, och vi har ingen rätt att kränka henne, hur mycket hon än har kränkt Morgan le Fay! Eller hur, Merlin?

Merlin Helt riktigt, Sir Lancelot.

Gawain Inte ens du har ju kunnat göra Guinevere med barn. Vad ska vi med en drottning till som inte kan skaffa avkomma åt tronen? Morgan le Fay här har redan en son, och, som hon själv säger, vi kan alla känna oss som hans fäder!

Merlin Stopp, Gawain! Gå inte längre! Majestätsbrottet har redan ägt rum. Låt oss glömma det och inte förvärpa det.

Lancelot Merlin har rätt. Arthur skulle aldrig tolerera det.

Morgan Glöm att jag har förtalat er drottning, men något måste man väl få ge igen, i synnerhet som hon släpade mig i smutsen just här inför er alla? Men jag är helt

tillfreds med att inta en position under henne, och far Merlin har alldeles rätt, hur hon än är har ingen av oss rätt att begå majestätsbrott mot landets enda drottning.

många Väl talat! Heja Morgan le Fay!

någon Låt din son efterträda Arthur!

Merlin (alarmerad) Vem sade det?

Gawain Det spelar ingen roll. Vi är alla ganska betuttade. Allas vår Morgan le Fay, kelternas drottning, har ju kommit hem igen.

Archibald Och hon är mycket roligare än den andra, för hon kan umgås med oss som en av oss och nästan som en syster.

Gareth Dessutom är hon vårt största mysterium och outrannsakligt som sådant, då ingen vet varken om hon är kung Arthurs syster eller Merlins dotter. Allra minst vet någon vem som är far till hennes son, men det får vi se en dag när han själv väljer ut en åt sig.

Kay Dessutom är Morgan le Fay vacker!

Morgan (börjar inse att hon gått något för långt) Är inte drottning Guinevere det då?

Sagramour Inte på samma sätt. Hon är avvisande, medan du är inbjudande. Det är en viss skillnad.

Gawain Kort sagt, vackra Morgan le Fay, vi är glada att du äntligen kommit tillbaka, det behövdes en motvikt till lady Guinevere och hennes kristna fundamentalisters tråkighet, och ännu gladare är vi att du tog med dig en son, som det skall bli vår glädje att få göra till vår yngste riddare.

Archibald Han och du är de mest välkomna till Camelot av alla i hela världen.

Morgan Jag tackar å min sons vägnar. Jag önskar att drottningen hade varit lika välkomnande.

Gawain Då hon inte gör det själv ber vi alla om ursäkt för hennes uppträdande.

Morgan Accepteras. Då kan vi glömma den saken.

Merlin Äntligen!

Lancelot Bra att du tog det lättare än hon. Det har räddat situationen och kanske hela riket.

Morgan I så fall behöver jag inte ångra att jag kom tillbaka.

Gawain Aldrig, Morgan le Fay. Vi behöver ett mysterium som du. Det kristna mysteriet är inte riktigt lika övertygande.

Morgan Tack, mina herrar.

Gareth Låt oss alla dricka för vår okrönta reservdrottning!

många Hon leve!

alla Hurraaaaaaa!!!! (*Alla skålar och dricker.*)

Morgan Mina herrar, jag skall aldrig göra er besvikna.

Gawain Det tror jag det! Det är därför vi har valt dig!

Lancelot Och vi ser med spänning fram emot att få uppta och uppfostra din son till ännu en ojämförlig riddare ibland oss.

Morgan Han är er för resten av livet.

(*De festar.*)

Guinevere (syns i bakgrunden, visar sig ha följt med i scenen någon stund) Så stjal hon hela hovet ifrån mig. Vad har jag gjort för fel? Kan jag då acceptera en fallen kvinna med oäkta son som rival till mig? Nej, aldrig. Det måste bli en kamp på liv och död, och jag har hela kyrkan bakom mig, som redan är mäktigast i världen, en helig makt som hon och hennes morallösa kavaljerer och lösaktiga kelter grovt underskattar. Frågan är var Arthur står. Om han inte bistår mig är han förlorad och riket också. (*drar sig tillbaka*)

Scen 5. Bakom kulisserna.

Arthur Jag har dåliga nyheter, Morgan. Guinevere är oförsonlig.
Morgan Det förvånar mig inte. Är hon svartsjuk för att vi umgås, avundsjuk för att jag har en son eller bara annars bigott och enfaldig?
Arthur Förolämpa henne inte. Det gör inte saken bättre.
Morgan Jag skulle aldrig förolämpa henne öppet som hon har förolämpat mig.
Arthur Det är ett avslutat och glömt kapitel.
Morgan Jag förlät henne från början, men ingen kommer någonsin att glömma det.
Arthur Just därför är det bättre att vi inte ens pratar om det.
Morgan Som du vill. Min konungs önskan är min lag.
Arthur Morgan, jag vill inte att du lämnar hovet igen, då det om något skulle bidra till slitningar och fraktioner. Jag vill att du håller dig väl med den kristna kyrkan.
Morgan Det gör jag ju. Det är kyrkan som inte tolererar oss.
Arthur Jag vet, men den kan bara bringas till att tolerera den gammalkeltiska tron om kelternas reservationslöst visar den sin goda vilja.
Morgan Säg det till kelternas.
Arthur Du och Merlin är kelternas ledare.
Morgan Nej, du är det.
Arthur Nej. Som kung får jag inte vara partisk för någotdera lägret. Min uppgift är att få er att växa samman utan konflikter nu och allt framgent.
Morgan Du är idealist.
Arthur Ingenting är omöjligt.
Morgan Men Guinevere är bara en kvinna. Hon har inte den ringaste politiska begåvning eller intresse. Hon tänker bara på sig själv. Därför tror jag att hennes avoghet mot mig mera beror på min son och min relation till dig än på min keltiska identitet.
Arthur Vad kan du göra åt saken?
Morgan Vad kan vi göra åt saken, Arthur? Mordred är din son, och du vet det.
Arthur Ingen annan får någonsin veta det.
Morgan Men Guinevere är utan avkomma och kan aldrig få någon. Alltså kan bara Mordred avlösa dig.
Arthur Bara om vi kan vara säkra på honom. Vad vet han? Var står han? Vad är hans inställning till kristendomen?
Morgan Han är sin moders son. Han är helt och hållet kelt. Han föraktar drottningen för hennes dubbelmoral, och även om jag genast förlät henne hennes skymf mot mig kommer han aldrig att göra det.
Arthur Det var det jag fruktade. Vad menar du med hennes dubbelmoral?
Morgan Hon stämplar mig som lösaktig bara för att jag har en faderlös son, medan hon insisterar på sin heliga oantastlighet fastän hon alltid bedragit dig med Lancelot.
Arthur Lancelot är min bästa vän.
Morgan Menar du att du aldrig fattat att Lancelot är drottningens älskare?
Arthur Han är hennes älskare med min fulla välsignelse. Hon blev så desperat när hon aldrig fick barn med mig att jag vågade experimentet att låta Lancelot dela säng med oss, så att om Guinevere då blev havande ingen skulle veta om det var mitt eller hans barn.
Morgan Men hon blev inte havande.
Arthur Nej. Lancelot är som en bror för mig, Morgan. Håll honom utanför. Han är den ädlaste riddare vi har. Hans goda egenskaper är överlägsna alla andras.
Morgan Men han är kristen.

Arthur Ja, han är kristen.

Morgan Om han är din bror så skall han också vara min bror.

Arthur Nu känner jag igen min egen syster.

Morgan Men vi är även älskare, Arthur, och vi har en son. Det kan du aldrig förneka.

Arthur Nej, men jag måste förtränga det av politiska skäl. Det får aldrig bli känt. Det kan jag aldrig nog understryka. Enligt kristendomen är det förhållande som gav oss Mordred blodskam, och det kan aldrig förlätas men bara förbannas.

Morgan Där har du din värdelösa kristendom.

Arthur Men den är den förhärskande religionen i hela världen, Morgan, och den är mäktigast även i England. Vi måste acceptera den.

Morgan Varför kastar vi inte ut den i stället som den enfaldiga vidskepelse den är?

Arthur Därför att utom drottningen och Lancelot är också hälften av alla våra riddare kristna utom hela kyrkan, som är en gång för alla etablerad.

Morgan Till landets olycka och till de rättroende kelternas förtryck.

Arthur Morgan, mest av allt ville jag be dig om detta. Det ser verkligen ut som om Mordred skulle bli landets enda tänkbara efterföljare till mig. Jag ville vädja till dig om att försöka få honom lika försonligt inställd till kristendomen som jag.

Morgan Han tänker sina egna tankar. Jag kan inte påverka honom ideologiskt.

Arthur Försök. Han kan aldrig bli politiker om han inte kan kompromissa.

Morgan Jag ska försöka.

Arthur Det orättvisa i vår belägenhet, Morgan, är att vi är bara halvsyskon, men enligt kyrkan har vi gjort oss lika skyldiga till blodskam som om vi varit helsyskon.

Morgan Kyrkan är född orättvis.

Arthur Men vi måste göra det bästa av saken. Vi måste dras med den.

Morgan Jag ska försöka få Mordred att ta reson.

Arthur Tack. (*Morgan le Fay går.*)

(*till en tjänare*) Hämta Merlin åt mig. (*Tjänaren går.*)

Om Morgan kan lotsa in Mordred på ett rationellt politiskt spår och Merlin får leva tillräckligt länge för att kunna bevara oss alla och den religiösa ordningen, så kan det bli ett smärtfritt regimskifte när jag en gång dör. (*Merlin kommer in.*)

Merlin Har du talat Morgan till rätta?

Arthur Jag har försökt. Hon skall försöka leda Mordred på den rätta diplomatiska vägen.

Merlin Det skulle vara lättare för mig att bedöma och manövrera läget om ni lät mig veta lite mer. Du och Morgan har alltid haft hemligheter för mig.

Arthur Inte bara för dig. Vi är bror och syster, Merlin, och mera så än om vi vore äkta syskon. Vi är tvillingsjälur. Det smäller högre än något syskonskap. Vi förstår varandra. Vi är oundärliga för varandra.

Merlin Så mycket förstår jag.

Arthur Och därför står Mordred närmast till tronföljden, då jag inte har någon egen son. Han är åtminstone son till min halvsyster.

Merlin Ja, det är tillräckligt för att befästa tronföljden. Men antag att hans rätta fader en dag blir känd, och antag att det blir en olämplig överraskning?

Arthur Jag litar på Morgan därvidlag. Jag har gjort det klart för henne en gång för alla att Mordreds fader aldrig får utpekas även om han blir känd, och det är även i hennes intresse att så sker.

Merlin Mordred å sin sida hävdar att han givits rätt att välja vem som helst här till sin fader, och att ingen kan vägra det faderskapet.

Arthur Han har inte gjort det ännu.

Merlin Tänk om han väljer dig?

Arthur Det vore nästan det logiska. Då skulle tronföljden vara säkrad.

Merlin Tror du att han väljer dig?

Arthur Jag tror inte att han väljer någon. Jag tror att han vill förbli så fri som han alltid varit. Och framför allt hoppas jag att han varken väljer någon kristen eller hednisk fader. Därför vore det bäst om han inte valde någon.
Merlin Låt oss hoppas att han inte gör det.
Arthur Ja, far, låt oss hoppas att han inte gör det.

Akt IV scen 1. Ett antal år senare. Hovet. Riddarsalen.

Lancelot Mina vänner, jag måste vädja till er. Som vi har svurit konungen trohet intill döden är vi skyldiga drottningen samma trohet. Vi får inte svika henne vad som än händer, utan vi är skyldiga att försvara henne med våra liv.

Sagramour Men vad hotar henne egentligen?

Lancelot Tills vidare ingenting annat än löst prat och fördomar. Hon har alltid varit föremål för rikets tacksammaste ryktesspridning, egentligen bara för att hon är kristen och företräder den kristna kyrkan, och egentligen bara av de som inte är kristna.

Gareth Men vi har faktiskt anledning att ifrågasätta kristendomen, då den gör anspråk på absolutism och tillhandahåller så mycket båg.

Kay Somliga kallar det vidskepelse. Kristendomen predikar mot vidskepelse men är själv vidskepligare än någonting annat. Det är dess dubbelmoral som gör den så diskutabel.

Gawain Så har vi det här med den heliga Graal. Kan någon förklara för mig vad det är egentligen? I årtal har riddare hänfödda dragit ut på jakt efter den heliga Graal, men många har aldrig kommit tillbaka, och ingen har någonsin funnit den. De som kommit tillbaka har i regel varit keltiska tvivlare, medan de flesta kristna aldrig åter infunnit sig, som om de skämts för att behöva medge ett nederlag. Vi är alla med dig, Lancelot, när det gäller att försvara drottningen, men vem kan försvara den heliga Graal?

Mordred (gör plötsligt entré) Jag vet allt om den heliga Graal.

Lancelot Mordred! Du har varit borta i årtal! Du reste bort i ambitionen att gå grundligt till botten med saken och utrannsaka allt. Har du lyckats? Har du funnit något?

Mordred Tyvärr har jag dåliga nyheter. Den heliga Graal, så som vi hört talas om den och fått det beskrivet för oss, existerar inte. Det är en lögn fabulerad av kyrkan för att befästa sitt grepp om de troende, för att genom uppamning av övertro bidra till legendfloran och helgondiktningen inom kyrkan med dess hysteriska vidskepelse i form av relikcult och falska mirakler, med mera sådant. Graal är essensen av allt kyrkans falska illusionsbygge. Vad Graal egentligen är, och vilket kyrkan med alla medel försöker tysta ner sanningen om, just genom att uppmuntra den hysteriska legendbildningen, är Jesu Kristi eget heliga blod, som han blandade med Maria Magdalena, varvid ett barn föddes åt henne i exil i Provence i södra Frankrike, som inledde den kungliga blodlinjen där, *le Sang Royal* eller *Sangreal*, som alltså varken är Jesu nattvardskärl eller något kemiskt ämne av undergörande slag utan bara rent kött och blod, hur mänskligt som helst.

Pellinore (chockad) Sir Mordred! Ni hädar!

Mordred (lugnt) Nej, jag säger sanningen.

Percival Detta är inte acceptabelt! Det är en dödlig skymf mot hela kyrkan! Och du har hittat på det bara för att skada den!

Mordred Mina herrar, ni blir hysteriska för ingenting. Jag har bara meddelat er resultatet av mina undersökningar i södra Frankrike. Fråga de merovingiska konungarna, om ni inte tror mig.

Pellinore Han hädar! Han hädar! Han hädar!

Percival Sir Mordred, jag ska själv bege mig ut och undersöka saken, och jag är säker på att jag kommer att finna den heliga Graal just så som den har beskrivits och ingenting annat! Jag tänker inte komma tillbaka förrän jag har funnit den och med klara bevis kan jäva era absurda förhastade slutsatser och destruktiva avsikter!

Mordred (lugnt) Ni kommer att finna samma sak som jag, och ni kommer aldrig att komma tillbaka av rädsla för att behöva ge mig rätt. För ni har låtit er föras för långt av det kristna bedrägeriet för att någonsin kunna erkänna ens för er själva att ni blivit lurade.

Lancelot Mordred, Sir Percival har rätt i att ditt utspel inte är acceptabelt. Vet du vad det innebär? Med att beteckna kyrkan som ett bedrägeri förnekar du dess existensberättigande, men den är mäktigast i England och på kontinenten. Den bränner kättare och för utrotningskrig emot dem.

Mordred Desto större skäl för oss kelter att motstå den i det sunda förnuftets namn, och sanningen vinner alltid i längden.

Pellinore Därför skall kyrkan segra! Och den heliga Graal skall finnas!

Mordred Den kommer aldrig att segra. Den kommer bara att ständigt förtäras genom ständigt nya inre schismer. Och den heliga Graal kommer aldrig att finnas, hur mycket du än önskar det, annat än som den kungliga ättelängd som kyrkan kommer att göra allt för att bekämpa, då sanningen motsäger kyrkans lögner.

Lancelot Mordred, du går för långt!

Mordred Sir Lancelot, ni har varit drottningens älskare i decennier! Hon har aldrig upphört att behandla min mor som en sköka och förtala henne, medan hon själv i decennier har haft två män! Min mor hade åtminstone den diskretionen att alltid bevara sitt livs enda älskare inkognito! Men drottningen är kristen, liksom ni, hennes älskare! Hur kan vi tro på en sådan religion, som bara predikar motsatsen till hur den handlar? Vad har en sådan moral för en trovärdighet?

Lancelot Du går för långt!

Mordred Jag vet, men du och din kristendom gick för långt från början. Ni etablerade er här med det anspråket att ni var världens enda sanna religion, och med det anspråket krävde ni blind lydnad och absolut makt. Något sådant kommer ingen riktig kelt någonsin att kunna acceptera. Kristendomen är dödfödd och alla med den som tjänar den. (*går rasande*)

Kay Han har rätt! Han har rätt!

Gawain Det kan inte ens du göra något åt, Lancelot.

Pellinore Vi tolererar inte att man skymfar kyrkan!

Percival Oroa er inte, kristna riddare! Jag skall finna den heliga Graal!

Gareth Vilken cirkus! Vilken komedi! Vem kan längre gå i kyrkan efter detta?

Pellinore (drar sitt svärd) Ska du också bli en fördömd hädare? Tillåt mig då att få sända dig direkt till helvetet!

Gareth Bra! Låt oss göra upp här och nu! Kelter mot kristna! Den här uppgörelsen har vi väntat på länge! (*drar sitt svärd, det bildas en ring omkring dem, riddarna är fullständigt delade i två partier, de kristna eggas Pellinore och kelterna Sir Gareth – alla vill nästan redan slåss mot alla, – när plötsligt Arthur inträder med Merlin.*)

Arthur Vad pågår här? (*Allt kommer av sig. Alla blir förlägna.*) Sir Pellinore? Sir Gareth?

Pellinore En liten tvist, Sir.

Arthur Gareth?

Gareth En oenighet.

Arthur I min egen riddarsal? Bland mina egna riddare? Med dragna svärd? Det har aldrig hänt förut. Det fick aldrig hända. Ni ser ut som om ni alla var färdiga att störta över varandra med dragna svärd! Hur är det möjligt? Lancelot? Vad hände?

Lancelot Min konung, Sir Mordred kom hem och skymfades kristendomen inför alla församlade här. Vi kristna blev uppretade, medan kelterna höll med honom.

Arthur Detta är vad jag alltid fruktat och alltid mest av allt verkat för att försöka undvika – inbördeskrig mellan kristna och kelter. Och ni var här redo att inleda det genast! Hur är det möjligt? Jag måste häpna och fråga mig detta om och om igen. Jag kan inte fatta det – efter alla dessa år av fred!

Pellinore Sir Mordred har öppet skymfat kyrkan, Sir. Han måste be kyrkan om ursäkt. Vi kräver ingenting mer. Om han bara gör det är allt frid och fröjd.

Gawain Det kommer han aldrig att göra, för han bara vittnade om sin egen sanning.

Arthur Om Sir Mordred har kränkt kyrkan måste han be om ursäkt. Av alla damer i riket är kyrkan den förnämsta, och vi riddare har aldrig tillåtit att någon dam kränkts. Det har varit utmärkande för vårt ridderskap. Han har inget val, om han vill förbli riddare och en av oss.

Merlin Vi måste få honom att be om ursäkt. Vi kan inte riskera inbördeskrig. Vad han än har sagt, och hur sant det än kan ha varit, så måste han be om ursäkt. Han måste ju inse att rikets säkerhet kräver det.

Gareth Stick era svärd i skidorna, bröder. Vi avvaktar Sir Mordreds ursäkt för att han gjort sig skyldig till att vittna om sanningen.

Pellinore Hans sanning är en lögn!

Gareth Han har vågat frambära en vittnesbörd med risk för sitt liv, då han visste att ni kristna aldrig skulle tåla det! Det kallar jag modigt!

Lancelot Börja inte nu igen!

Arthur Var tysta, allihop! Jag är chockerad över ert obehärskade uppträdande! Mina riddare! Detta trodde jag aldrig om er! Skingra er alla genast! Gå hem med er! Sov på saken! Och jag hoppas innerligt att ni glömt alltsammans i morgon! Jag skall tala med Mordred! Han måste be om ursäkt! Och den måste ni alla godta!

Pellinore Naturligtvis godtar vi den genast, bara den levereras. (*drar sig tillbaka med andra kristna riddare.*)

Lancelot (till kungen) Jag är mycket ledsen för detta, Arthur.

Arthur Kunde du inte avstyra det?

Lancelot Mordred överraskade oss alla, och hans utspel var för djärvt. Ingen av oss väntade sig något sådant.

Arthur Vad sade han?

Lancelot Han förklarade hela kristendomen vara en lögn, och han hade argument för det.

Arthur (häpen) Hade han rätt?

Lancelot Jag vet inte.

Gawain Troligen hade han rätt.

Arthur Jag ska tala med honom. Vi är ju vuxna människor och kan säkert komma över denna lek med elden och få den släckt genast.

Lancelot Jag hoppas det.

Arthur Det hoppas vi alla. (*tar Gawain och Lancelot om axlarna och går broderligt ut med dem.*)

Merlin (till sist) Mordred, vem är du? (*går ut till sist*)

Scen 2.

Arthur Mordred, vad menar du?

Mordred Vad menar ni, kung Arthur?

Arthur Vad vill du? Vad gör du?

Mordred Jag säger sanningen.

Arthur Du har vållat den första splittringen bland mina riddare någonsin.

Mordred Jag är ledsen, kung Arthur, men de som har fel får stå sitt kast.

Arthur Och hur vet du så säkert att de har fel?

Mordred Jag har rest omkring överallt på kontinenten. Ingen har någonsin sett den heliga Graal. Det är en legend och en saga, som tydligen bara konstruerats för att befördra den etablerade kristna vidskepelsen. Det enda Graal jag funnit var en kunglig tradition i södra Frankrike om att det fanns en viss kungaätt som härstammade direkt från Jesus och som därför förvaltade *le sang royal*, eller *Sangreal*, det heliga blodet, och att Maria Magdalena var deras ättmoder. Merovingerna står för denna tradition.

Arthur Men det är ju vanvett, Mordred!

Mordred Nej, det är motsatsen. Det är förklaringen till alla villfarelser. Jesus var bara en vanlig människa, visserligen med en extraordinär mission och livskall, som han genomförde, men han dog aldrig på korset, och den så kallade uppståndelsen var ett spel för gallerierna, en iscensättning för uppfyllandet av Messiasprofetiorna. Judarna har aldrig accepterat honom som Messias då de genomskådade spektaklet.

Arthur Då förstår jag att mina kristna riddare var så vreda. Du vill ju upplösa kristendomen, precis när den håller på att erövra hela Europa!

Mordred Jag struntar i kristendomen. Jag föredrar vettet och våra gamla naturliga fromhetstraditioner. Det är allt. Vårt liv sedan urminnes tider handlar om sunt förnuft. Det gör inte kristendomen.

Arthur Det går inte, Mordred.

Mordred Jag kan inte kompromissa med min övertygelse och den sanning jag har konstaterat.

Arthur Du måste!

Mordred Ingen kan tvinga mig.

Arthur Inte ens din far, om han ber dig?

Mordred (tvekar) Jag har aldrig funnit min far. Min mor bad mig utvälja honom bland er, och jag skulle känna mig fri att välja vem som helst, men jag har aldrig valt någon, för jag står ändå närmast tronen. Även om du var min egen far, kung Arthur, skulle jag aldrig erkänna dig, därför att du själv aldrig erkänt mig. Om ingen far vill erkänna mig, då är jag hellre utan.

Arthur Om du inser ansvaret i att stå närmast tronen måste du också inse att du håller på att störta landet i inbördeskrig.

Mordred Nej, de kristna gör det i så fall. Vi kelter bråkar inte med dem och kräver inte annat än vår mänskliga rätt till samvetsfrihet.

Arthur Kristendomen har övertagit Romarriket och lagt hela Europa under sig. Ingen kan utmana den nu. Den siste som gjorde det var kejsar Julianus, som mördades vid alltför unga år. Sedan dess har ingen vågat sticka upp utom de som frivilligt valt undergångens väg som kättare.

Mordred Jag trodde ditt land var ett fritt land, kung Arthur.

Arthur Det var ett fritt land tills denna krisen uppstod.

Mordred Skall jag då lämna hovet med min moder och aldrig mer komma tillbaka? Du äger att befalla mig, kung Arthur, och du är den enda i landet utom min mor som jag skulle lyda.

Arthur Jag kan inte fördriva er från hovet, dessutom tror jag det är för sent att åtgärda krisen, och det att du vägrar be om ursäkt låser positionerna, för de kristna kommer aldrig att gå med på att bli kallade bedragare.

Mordred De är inte bedragare. De är lurade själva. Deras enda brott är okunnighet, tanklöshet och brist på förmågan att fatta och se klart, och det är inget brott, men det måste leda till allmän dumhet, och dumhet kan utlösa vilka världskrig som helst i onödan.

Arthur Jag håller mig utanför, Mordred. Min enda religiösa politik har varit tolerans. Jag är varken kristen eller keltiskt troende, men jag har en drottning som är kristen, och henne är jag skyldig att försvara. Det är min plikt som konung. Jag

försvarar varken kristendomen eller er kelter, men jag måste försvara tronen och landets enhet, ty bara därför är jag kung.

Mordred Det respekterar jag dig för, kung Arthur, men jag kan aldrig respektera din drottning, då hon en gång för alla offentligt brännmärkt min mor som en fallen kvinna utan ära. Om hon ber min mor om ursäkt, då ska jag be de kristna riddarna om ursäkt och hålla tyst i fortsättningen om vad jag vet om deras kristendom.

Arthur Är det ditt löfte?

Mordred Ja, ty det är rimligt. Så länge din drottning inte bett min mor om ursäkt är det min plikt mot min mor att vara oförsonlig mot allt vad din drottning står för.

Arthur (något lugnad) Jag ska se vad jag kan göra. Kanske det finns en väg ut ur detta dilemma trots allt.

Mordred Jag är lika ordhållig som du. Men ärligt talat har jag inte mycket hopp om kvinnors diplomati.

Arthur Inte jag heller. Men vi ska försöka, innan det blir värre. Vi har Merlin på vår sida. För honom är allting möjligt.

Mordred Lycka till, kung Arthur. Du vet var du kan finna oss. (*går*)

Arthur (när han gått) Farväl, min son. Aldrig har jag varit säkrare på att du är min ende son. Men jag kan aldrig erkänna dig, ty blodskammen med din moder skulle definitivt vända hela kristendomen mot vårt rike.

Scen 3.

Guinevere Skulle jag be Morgan le Fay om ursäkt? Är du galen?

Arthur Det är det enda som kan rädda rikets enhet. Du har ju bett mig om ursäkt för att du förgick dig mot henne. Varför kan du inte framföra samma ursäkt till henne?

Guinevere (ser bort) Därför att hon är den hon är.

Arthur Vad betyder det? Guinevere, inser du inte att din stolthets dumhet kan kasta in hela riket i inbördeskrig?

Guinevere Det är Morgan le Fays och Sir Mordreds fel i så fall. Jag är oskyldig.

Arthur Inte till ousäktlig dumhet i så fall.

Guinevere Du undrar varför jag inte kan bemöta Morgan le Fay med någon respekt. Fattar du inte? Låg du inte med henne? Fick du inte barn med henne?

Arthur Inget barn som jag har erkänt.

Guinevere Du slingrar dig. Mordred är din son.

Arthur Guinevere, du gör saken bara värre!

Guinevere Har jag inte rätt? Han är ändå närmast tronen, och efter dig har ingen annan rätt till den utom han. Och han tar parti för hedendomen med dess barbari och människooffer mot den kristna kyrkan, som har räddat hela världen och frälst den och har all möda i världen att civilisera den.

Arthur Om det utbryter en väpnad konflikt mellan kelterna och den kristna kyrkan lär världen snarare brutaliseras än civiliseras.

Guinevere Och var står du egentligen? Tänker du försvara dina kelter mot oss eller kyrkan mot barbarerna?

Arthur Jag står mitt emellan. Jag tänker inte slåss för något annat än freden.

Guinevere Jag är ledsen, Arthur. Någon fred mellan mig och Morgan le Fay, den trollpackan, den förförerskan, den infama häxan, är omöjlig. Du får göra vad du vill. Jag har ingenting gemensamt med kelterna, men jag kommer att göra allt för att stödja kyrkan, och hela Europa är med den.

Arthur Jag hoppas att den dag aldrig kommer då du kommer att ångra vad du gjort dig skyldig till idag.

Guinevere Bara den kristna kyrkan kan rädda världen, Arthur. Den har räddat hela Europa. Tänker du låta dina vilda kelter hindra den från att rädda även de brittiska öarna? Du kommer inte att lyckas i så fall. Kyrkan segrar överallt. Den som inte låter sig döpas blir halshuggen.

Arthur Då föreslår jag dig, Guinevere, att du går i kloster. Jag tänker be Sir Lancelot eskortera dig dit och skydda dig där med dina kristna, ty kelterna kommer aldrig att finna sig i tvångskristning. Jag tänker inte framföra till dem vad du har sagt här och nu, ty då skulle varenda kyrka här i landet snart vara övertänd. Jag hoppas ännu kunna åstadkomma fred, men jag ber dig att gå ur vägen för mig i den ansträngningen, ty det kan hända att det bara är du som hindrar mig.

Guinevere (något bedövad) Förskjuter du mig?

Arthur Nej. Jag vill bara skydda dig, liksom jag vill skydda kristendomen från den storm som denna kris kommer att innebära för landet. Civilisationen kanske bara kommer att kunna överleva på de yttersta öarna.

Guinevere Är det så allvarligt?

Arthur Man förolämpar inte en kelt, och man kan inte hota honom eller försöka beröva honom hans frihet. Han ger sig aldrig. En sista gång ber jag dig att ta ditt förnuft till fånga och be min syster om ursäkt.

Guinevere Det vore att legitimera er blodskam. Det kan jag aldrig göra som kristen.

Arthur Jag gav dig Lancelot. Du har fritt fått älska honom under nästan hela min regeringstid. Och ändå vägrar du förlåta mig för en natt med Morgan.

Guinevere Hon är din syster!

Arthur Halvsyster.

Guinevere Du gav henne barn men inte mig.

Arthur Det bara blev så. Det var ingens avsikt. Vi är båda lika oskyldiga till din barnlöshet.

Guinevere (står inte ut längre) Ut! Jag vill aldrig se dig mera! Du har förstört mitt liv! Som drottning har du bara gett mig olycka! Jag vill bara försvinna för gott!

Arthur (stilla) Jag skall be Sir Lancelot föra dig i säkerhet till ditt kloster. (*går*)

Guinevere (ensam) O Gud! Vad har jag gjort för att du skulle slå mig med denna för en kvinna yttersta av alla förbannelser! Allt jag ville i livet var att få bli en god mor, åtminstone för något eget barn!

Akt V scen 1.

Arthur Mitt sista hopp står till dig, Mordred. Jag ber dig att avstå från dina krav, för Englands skull.

Mordred Ni vet att jag inte kan kompromissa med sanningen. Ni vet att vi inte kan uppge vår frihet och rättvisa. Ni vet att vi inte kan låta oss luras av amsagor och bedrägerier. Ni vet att kristendomen är en absurditet. Hur kan ni då kräva av en enda kelt att han skall ödmjuka sig för en främmande lära som är falsk?

Arthur Drottning Guinevere har dragit sig tillbaka till enskilt klosterliv, och Sir Lancelot har följt med henne. Alla landets kristna herrar och riddare har höjt svärdet mot er i hennes namn. De anser att ni förjagat henne från hovet och att ni gjort det omöjligt och outhärdligt för henne att stanna vid hovet. De kommer inte att ge sig förrän all hedendom i landet är utrotad och ersatt av kristendom.

Mordred Desto större skäl för oss att göra motstånd.

Arthur (suckar) Mordred, ingen av oss ville detta. Inbördeskrig är det värsta som kan drabba ett land, och när det en gång satt i gång vet ingen hur länge det varar. Det kan vara hur länge som helst och tills alla på båda sidor är döda.

Mordred Ni lovade övertala drottningen att be min moder om ursäkt.

Arthur Jag försökte. Hon vägrade.

Mordred Varför? Hur kan hon vara så omöjlig och absurd? Det är ju hon som en gång för alla kränkt min moder, er syster! Om hon insisterar, hur kunde ni då någonsin gifta er med henne?

Arthur Därför att det var den perfekta formeln och vägen att få landet enat och fredat. Jag drömde om att förena kelter, hedningar och kristna, och med en kristen drottning och Merlin som landsfader var det möjligt.

Mordred Ni älskade alltså aldrig er drottning.

Arthur Jo, jag älskade henne. Jag älskade henne verkligen, ty det var min plikt, och jag svek den inte utan gjorde allt för att uppfylla den med glädje och all min energi. Jag var bara aldrig kär i henne.

Mordred Men ni var kär i min moder.

Arthur Mordred, det var en helt annan sak. Din moder var som en syster för mig. Vi växte upp tillsammans. Jag kände mig alltid trygg med henne. Vår kärlek var varmare än någon syskonkärlek. Vi kände oss trygga med varandra. Guinevere var vackrare men kallare. Jag kunde aldrig känna samma säkerhet hos henne. De var varandras motsatser, men jag älskade dem båda lika mycket men på helt olika sätt.

Mordred Jag måste försvara kelterna och deras rätt till frihet, morbror.

Arthur Ja, det måste du. Och jag måste försvara landets enhet. Jag tror inte att jag kan pacificera de kristna, men jag kan alltid försöka. Jag står på den svagares sida. Jag skall försvara er om de kristna besejrar er, men om de kristna ansätts för hårt måste jag också försvara dem.

Mordred En omöjlig sits för en konung. Du borde abdikera.

Arthur Ja, det borde jag. Men det kan jag aldrig göra, inte så länge landets enhet ännu har en möjlighet att kunna räddas. Och jag har ingen som kan ta över min bördas ansvar. Du har ju ensidigt tagit parti för kelterna.

Mordred Ja, det har jag, för de kommer att förlora. Var står du då?

Arthur Då är jag död, Mordred. Då vill jag inte längre leva.

Mordred (omfamnar honom) Morbror, jag vet inte om du är min far, och jag vill inte veta det. Men du skall veta en sak. Jag håller mera av dig än om du vore min far.

Arthur Om kelterna förlorar, Mordred, vilket vi båda tror att de kommer att göra, skall jag dra mig tillbaka med Merlin och med hans hjälp rädda vad som räddas kan av det keltiska kulturarvet. Det skall du veta.

Mordred Tack, morbror. (*står inte ut längre utan ger sig iväg*)

Arthur (efter honom) Måtte vi åtminstone aldrig mötas på slagfältet! (*Mordred slänger igen dörren efter sig och är borta.*) Han är borta. Och allt detta för att två kvinnor inte kunde komma överens. Jag lyckades ena hela landet utom två kvinnor, och de blev fiender bara för att jag älskade dem båda. Merlin, kan du förstå vad som händer?

Merlin (kommer fram) Nej, Arthur, det kan jag inte, och det kommer ingen någonsin att kunna göra.

Arthur Har de kristna tagit London?

Merlin Ja, London har fallit.

Arthur Skall vi dra oss ur medan vi ännu lever, eller skall vi slåss till döds för kelterna?

Merlin Mordred och hans riddare har redan givit order om Londons undsättning. Kriget är i full gång. De kommer att ta London, och därmed blir inbördeskriget en permanent dragkamp om landet för decennier framöver om inte sekler. Även om kelterna vinner kommer de kristna alltid att komma tillbaka och återerövra Albion på nytt. Vi har ingen chans, Arthur, och Mordred har det inte heller, inte i längden.

Arthur Det är inget svar på min fråga.

Merlin Nej, det är det inte. Jag kan inte besvara den.

Arthur Då befaller jag dig, Merlin, att dra dig tillbaka och rädda vad som räddas kan undan kriget. Lämna mig åt mitt öde. Jag stannar kvar på min post och ämnar

försvara landets enhet tills den faller med mig. Jag tänker aldrig upphöra att försöka mäkla fred.

Merlin Inget krig är svårare, långvarigare och ensammare än kriget för freden, ty freden är det svåraste av allt att vinna i krig.

Arthur Jag har inget val, Merlin. Det är min plikt.

Merlin Och det är min plikt att lyda din befallning. Min dotter Morgan le Fay tar jag med mig, ty bara hon kan hjälpa mig. Du har förlorat Guinevere och Lancelot åt de kristna. Du är helt ensam, Arthur.

Arthur Men jag har rätt, och det är huvudsaken.

Merlin Ja, Arthur, det skall evigheten veta. (*går*)

Arthur (efter honom) Farväl, Merlin, landets evige räddare. För jag vet, att du alltid kommer att komma tillbaka. (*drar sig tillbaka*)

Morgan (uppträder) Jag kommer också alltid tillbaka.

Arthur Morgan!

Morgan (omfamnar honom) Jag är din, Arthur. Jag har alltid varit din.

Arthur Vad gör du här? Du borde vara med Merlin.

Morgan Jag är här, Arthur, och jag är här för att stanna.

Arthur Hur kan du vara så god mot mig, när min hustru har behandlat dig så illa?

Morgan Därför att det är jag som älskar dig, Arthur.

Arthur (omfamnar henne) Men hur har du burit dig åt för att bara bli vackrare med åren? Din långa exil förgyllde dig fastän du aldrig var blond, drottningens offentliga brännmärkning av dig förlänade din skönhet ett djup som ingen annan hade, hur din son än utsattes för hennes förföljelser hanterade du saken bara med en ständigt tilltagande klokhet, och nu kommer du till mig när alla andra har övergivit mig för att kasta sig ut i det mest meningslösa och vanvettiga av alla krig, inbördeskriget.

Morgan Jag har kommit för att stanna. Jag sviker dig aldrig.

Arthur Dess värre är det vad du måste göra, ty jag måste befalla dig därtill. Ni har ingen chans, Morgan, ni kelter, mot den romerska kyrkans frammarsch. Du måste rädda din far Merlin med att rädda vad som räddas kan av våra äldsta traditioner. Du måste skydda och bevara Avalon, för endast du vet hur man gör det. Du är därför oundgängligast av oss alla.

Morgan Jag vet att jag måste göra det, men jag sviker dig inte, Arthur. Jag tar dig med mig.

Arthur Jag kommer när jag är klar.

Morgan När är du det? När du är död?

Arthur Om inte förr.

Morgan Då tror jag på dig. Vi är odödliga, Arthur, och vi vet att detta livets prövningar bara är en skola som förberedelse för nästa, ty vi är de som alltid kommer tillbaka då mänskligheten alltid behöver oss. Jag skall vänta på dig i Avalon, och om du inte kommer själv skall jag veta att hämta dig.

Arthur (omfamnar henne igen) Låt mig få gömma mig undan världen och dess plikter och ansvar i det varma djupet av ditt långa rika generösa hår. Det är så vackert och rikt, att du skulle kunna gömma en hel armé av älskare i det.

Morgan Det hade alltid bara plats för dig, och för dig räckte det aldrig till.

Arthur Nej, Morgan, även när det var som kortast räckte det mer än väl till för mig, ty jag begärde aldrig mycket, men medan vi växte med vår kärlek växte även ditt hår över alla bräddar och längder och blev med tiden översvallande av kärlek som var långt mer än jag behövde och förbjuden för mig, då jag var kristet gift.

Morgan Du tog blott en frukt av de myriader jag hade velat giva dig.

Arthur Men den frukten lever ännu. Hur skall vi rädda honom? Kan vi rädda honom?

Morgan Han är inställd på att bli martyr för friheten och det keltiska folkets rätt till att slippa påtvingas auktoriteter som de inte har bett om. Din hustrus kyrka

kommer aldrig att nöja sig med mindre än totalt andligt maktmonopol över världen. Den kommer att utrota all fri vilja och självständigt tänkande, om den får som den vill. Hjälp oss att skrota den, Arthur.

Arthur Jag är kung. Jag kan varken ta ställning för eller emot den, och jag kan aldrig delta i kriget mot min drottning.

Morgan Hur dum hon än är?

Arthur Ack, Morgan, vilka förrädiska motsatser ni är! Hon är ädel och blond, kultiverad och fin men i sitt inre praktiskt taget utan själ, då hennes själ bara är ett svart hål som suger åt sig allt och ger ingenting tillbaka. Du är vild och mörk och har alltid uppträtt exotiskt och förföriskt klädd i svart med ditt långa mörka utslagna hår som en satanistisk häxa, men ditt inre strålar av klokhet och klarsynthet, ljus och frid, välvilja och ömhet och bara ger utan att ta. Hur kan ni vara så olika? Jag menar inte bara utseendemässigt, utan även som er själva är ni era egna motsatser då ert inre är motsatsen till vad ni visar utåt.

Morgan Vi är kvinnor, Arthur.

Arthur Är det mysteriets lösning?

Morgan Det är den enda förklaring som finns. Skillnaden mellan oss är att hon är offer för sin kyrka och dess makt, hon har dukat under för den världsliga girigheten och dess alltid vanvettiga makttörst och deltar däri kritiklöst och aningslöst, som alla andra offer och livegna i kristendomens maskerade slaveri, medan jag är motsatsen. Jag kompromissade aldrig med min naturliga frihet. Hon uppgav den från början.

Arthur Det var hennes kristna uppfostran. Hon var oskyldig.

Morgan Och skall hela världen lida för det, när nu ditt kungarike offras för hennes dumhet?

Arthur Morgan, vi har alla våra öden att följa. Jag kan inte skilja mig från henne eller gå emot henne. Jag kan inte gå emot kristendomen. Det enda sätt på vilket jag kan hjälpa er är att be er ta betäckning. De kristna klostren är utan kristendomens aggressivitet. Ta er tillflykt till dem, odla där er kunskap och ert kulturarv, och så kan kristendomen och dess maktsjukdom med åren förändras inifrån. Det är kelternas enda chans.

Morgan Jag är rädd att du har rätt. Merlin har sagt ungefär samma sak. Han vet allt. Vi har inget val. Och vår son, ditt rikes rättmätige arvtagare, kommer att dö på slagfältet som martyr för kelternas frihet, och ingen kommer att få veta något om det, ty de kristna kommer omedelbart att begrava hans minne levande och göra honom till landets värsta skurk.

Arthur Vi vet bättre. Han är en av oss och lever vidare med oss.

Morgan Så är vi alla odödliga, och det är kanske vårt värsta öde.

Arthur Farväl, Morgan. Jag kommer till dig när det här är över.

Morgan Jag skall alltid vänta på dig. (*går äntligen.*)

Arthur (ensam) Har då allt vad jag har levat för varit förgäves, när all min makt nu ekar blott i tomma salar, då alla mina vänner förfallit till fraktioner för att göra upp till döds för ingenting? Om London nu blir skändat gång efter annan, när det ständigt erövrar och återerövrar i den ständigt allt ondare cirkel som varje krig är, så kommer väl också mitt Camelot att sluta som ruiner, plundrade på allt, livlösa i sina gapande tomrum med fönster lika tomma som dödsfall på ögon. Men jag har räddat mina käraste. Min drottning kan med värdighet avsluta sin karriär, och Lancelot förlorade aldrig sin ära varken som riddare eller som älskare och främst som båda. Jag har även räddat Morgan le Fay och Merlin åt deras traditioners fristäder, där de kan fortsätta utforska och utveckla människan i hemlighet utan att trakasseras av överheters klumpiga dumhet. Men jag har icke kunnat rädda Mordred eller mig själv. Som min son ser han det som sin främsta plikt att offra sig i kriget för vad han tror på och den ädla frihet som han heroiskt anser vara var mans rätt, men som i dagens värld är en hopplös kamp mot mörkrets övermakt. Som kunglig

krigsman kan jag ej heller själv åstadkomma mer än en ynkelig demonstration för den enhet som ändå var mitt lands så länge jag fick regera och innan alla hästar sprängde sina tyglar för att skena. Jag kan inte hindra dem från att skena rakt ut för stupet av deras egen dårskaps blindhet, och kvar för ordningsmakter efteråt finns endast att begrava och sörja hela Englands ridderskap och adel under många mörka sekel utan nytt hopp om liberalism och tolerans. Jag anklagar ingen. Människan är född bristfällig med fallenhet för dårskap och leds hellre av sin dumhets blindhet än av de få kloka som ändå försöker visa henne den rätta vägen. Likväl var ingenting av vad vi gjorde förgäves, Merlin, när vi ändå gav mänskligheten hopp. Jag går att slåss nu för det hoppet på det att det må aldrig dö, så att det ej ens dör med mig. Och när ni sedan begraver mig i Avalon, Morgan le Fay och Merlin, så skall det alltid leva med mig där, ty det är oåtkomligt för all dumhet och blind destruktivitet. De kan plundra och riva ner vårt Camelot, det är bara en borg som alla andra, men vårt Avalon kan de aldrig nå, ty ingen utom vi, de invigda, de fria, de älskande, de universellt toleranta, vet ens var det ligger och vet ens att det finns till. Denna världens dödliga självbegränsade blinda slavar kommer att ta för givet att det var en myt som aldrig fanns, men vi vet bättre. Vi vet vad världens lögner handlar om och allt etablerat däri, medan det är drömmarna och myterna och den andliga verkligheten i Avalon som är det enda som alltid kommer att gälla. Jag kommer snart till er alla, mina älskade riddare, min far Merlin och min syster Morgan, men jag måste stanna kvar här ett tag till för att försöka rädda även min son undan denna världen till ett bättre Camelot än detta, där vår storhetstid aldrig kommer att upphöra att bli ännu härligare. (*går*)